தசெய்தியைக் கூவியகுயில்கள்காட்டாநிற்பக் குறையொன்றின்றிமகிழ்வெய்திமலரும் பூஞ்சோலையொப்பச் சொல்லிலடங்கியபுகழினுயர்ந்தமூவர்வந்து காட்டியவழகியமுகத்தப் பாலையுமுவந்ததென்க. (௰௧)

மைமவ்வினையழன்றநெஞ்சின் மருவியவருளின்மாட்சி
செவ்வினைபுக்கபாலாற் றீதறச்சிறந்ததன்மைத் [ச்
தவ்வினைசெகுத்தமூவ ரணிமுகத்தருளினாலே
வெவ்வினையுடன்றகானம் விராமுகத்துவந்ததன்றே.

உரை.— மீளவுங் கொண்டதீவினை கொடுமையாலழன்று மெலிவுடைநெஞ்சத்திடத்திற் றேவதிருவருள்வந்தமையான் மாட்சிமைபொருந்திய நன்னெறியொழுக்கமுட்புக்கதன்மையாற் றீதொன்றின்றியந்நெஞ் சருஞ்சிறப்புற்றதுபோலத் தீவினைகெடும்படிவந்தமூவர் தம்மழகியமுகத்தையங்கேகாட்டியவருளினால் வேகாநின்றவனம் வாசமலர்முகத்துக்குளிர்ந்துவந்ததென்க. (௰௨)

நிறைமலரொழுக்கத்தாட்கீழ் நித்திலப்பரப்பிற்றூய
நறைமலர்பரப்பினாற்போ னளிர்படவொழுகிச்சூழ
வுறைமலர்மணவாய்த்தென்ற லுரைத்தமங்கலத்தின்வீச
மறைமலர்பூண்டமார்பர் மகிழ்வலர்மனத்திற்போனார்.

உரை. — அங்ஙன மாறினவனத்தி னீதியொழுக்கநிறையின்மலர்ந்தவிவர்திருப்பாதத்தின்கீழ் முத்துக்களைப்பரப்பியதின்மேற் றூயவாசமலரைப்பரப்பினாற்போலப் பாதங்குளிர்ப்பநடந்து சூழமலர்ந்தபூவிடும்வாசனைகொணர்ந்து மணக்கும்வாயுள தென்றல் மங்கலவாழ்த்துரைத்தாற்போலவீசி வேதமேமலர்மாலையாகவணிந்தமார்புடைமூவர் மகிழ்ச்சியான் மனமலர்ந் துவந்துபோனாரென்க. (௰௩)

மின்னிறக்கொடியைச்சூட்டி விளங்கியமணியின்வில்செ
நன்னிறத்தாரம்பூண்டு நாடிவந்தணியிற்றோன்றுஞ் [ய்
சென்னிறக்குடையிற்கொன்ற தெழித்தசெங்கதிரின்வெப்பத்
தின்னிறக்குளிர்பூநீழ லியங்கியசிறப்பிற்போனார்.

உரை. — மீளவு மின்னென்னு மழகிய கொடியைச்சூடி யொளிசெய்மணியோடொத்த வான்வில்லென்னு நல்லணிப் பூணையணிந்து விருப்புட னிவரை நாடிவந்தொழுங்குபடமே ற்றோன்றிய மேகங்களென்னுங்குடையினான் மறைத்த சினந் தசூரியன்கதிரகோரத் தினியகுளிரும்பூநிழலே கூடநடக்குஞ் சிறப்போடுபோனாரென்க. (௰௪)

பாகிளஞ்சுவைபெய் வில்லார் பவளவாய்த்துறையில் [வைத்த
நாகிளந்தரளங்காட்டி நகைதருமடந்தைபோல
வாகிளம்பனிப்பூங்கானத் தழகணிசெய்தாலென்ன
வாகிளஞ்சுடர்செய்மேனி வானவர்காட்டிநின்றார்.

உரை. — மீளவு மினியசுவைச்சொல்லுமிழந்து விளங்கும்பவளவாய்த்துறையிடத் தொழுங்கில்வைத்த சங்குகளீன்ற விளமுத்தொப்பப் புல்லெயிறுகளைக்காட்ட வொருநன்மடந்தைநகைகொண்டாற்போல நின்றவிளம்பனிதோய்ந்த புதுப்பூமலர்ந்த வவ்வனங்கொண்ட வழகிற்குமேலலங்காரமிட்டாற்போலச் சூழநின்றவரூபியானவானவர் பதினாயிரரு மழகியசுடரைவிடும் பலவுருவங்களை யெடுத்துக்காட்டி நின்றாரென்க. (௰௫)

ஏரொழுவகுப்பிற்றேர்ந்த வினமணிநல்யாழ்வாங்கி
யோரொழுகுரவினோதை யுரிக்கிளைதளிர்ப்பப்பாகின்
னேரொழுமிடற்றினோதை நெறிகள்மூன்றியக்கிக்கூட்டிப்
பாரொழுநடங்கள்வாட்டப் பாடினர்சிறப்பின்வானோர்.

உரை.—கண்ணுக்கின்பமாம்படி யங்ஙனமுருவோடுதோன்றியவானவர் மீளவுங்காதிற்கின்பமாம்படி பதினால்வகைமணிவீணைகளைவாங்கி நூலின்முறைமையி னுழைமுதலேழிசைகிளைத்துத்தளிர்ப்ப விசையுடனோசையெல்லாங் கடைபிடித்தேற்றித் தேன்பாகொப்ப வினியமிடற்றினோசை மெலிவும் வலிவுஞ்சமனுமென் றிம்மூன்னெறி வேறுவேறாய்நடத்தியு நூற்படியொருப்படக்கூட்டியும் பலவீணைகளோ டிசைபடப்பாடலேயியற்றிப் பூவுலகேற்றிய நாடகசாலைவனப்புமின்பமுமாறிமறைக்கும்படியே பாடாநின்றாரென்க. (௰௬)

காமஞ்சால்வியப்பிலோங்கக் கண்டவையுள்ளிப்பைம்
பூந் [ன
தாமஞ்சால்கொடியோன்விண்ணோர் தளங்களுடலைவனென்
வேமஞ்சாலின்பத்தோர்ந்த விரும்புகழ்களிர்த்துத்தேவ
நாமஞ்சால்வழங்கநல்யாழ் நடையொடுபாடினானே.

உரை.— இவையெல்லாமாகையிற் காண்டவினாசைமிக்க வதிசயத்தோங்கியமனதி லவற்றையாராய்த்தெண்ணி மலர்க் கொடியேற்றியகுசை சொன்னவானவர்தளங்களுட் டானொ ருதலைவன்போல வுள்ளுண்டவின்பமிகுதியி லுணர்ந்ததிருப் புகழ்தளிர்த்துத் தேவதிருநாமங்கள்வழங்கும்படி வானவ ரேற்றிய வீணையிசைகளினடையேமாறு' தவனும்பாடாநின் றானென்க. (௰௭)

வேறு.

பாலையின்வெப்பம் பனிமருதத்தாக்கினையே
மாலையின்றமத் தருணீதிவல்லோ
யருணீதிவல்லோ னடிசென்றாரிங்கண்
டெருணீதிநீங்காதார் தீதிடும்பைநண்ணாரோ.

உரை. — தீச்சுடும் பாலையினிலத்தைப் பனியிற்குளிர்ந்த மருதவேலியின்றன்மைத்தாக்கினையே, மாலையினெழுங்குப டத்தம்முட்டேர்புவிடாத்தலையுநீதியுமுடையவல்லோனே, இவ்வல்லமையுடையோன் றிருப்பாதத்தை யடைந்தவ ரெல் லாரு மிவ்வுலகிற்றெளிந் தறநீதிநெறியிற்றளராமற் றீதுசெ ய் துன்பங்களை யெக்காலத்துமடையாரென்றானென்க. (இச் செய்யுள்முதல்மூன்றும் வெண்பாவிற்குரியசெப்பலோசை யோடுவருவனவென்றறிக.) (௰௮)

வீங்கோதநீர்நிலையாம் வெய்யநஞ்சின்னமுதா
மீங்கோதவொப்பிறந்த வெந்தையடிசென்று
லெந்தையடிசென்று றொங்குமிடர்மொய்த்துலவச்
சிந்தைமகிழத்தார் தீதிடும்பைநண்ணாரோ.

உரை. — பொங்கலைக்கடலு நிலைக்களமாகும், கொடியநஞ்சுமுயிர்தருநல்லமுதாகும், நாமிங்கே சொலலும்படியொப்பில்லாத என்னுண்டவன்பாதத்தைச் சென்றோமாயி னப்பாதத்தைச்சென்றயாவரும் பூவுலகெங்கு மிடையூறுகள் வெள்ளமாகப்பரந்தமூடினகாலத்து மவருள்மகிழ்ந்துதீது செய்துன்பங்களை யடையாரொன்றுமெனென்க. (௰௯)

வானவாழமரர் வணங்கித்தலையேற்றுந்
தேன்வாழடிசென்றார் தீதிடும்பைநண்ணாரோ
தீதிடும்பைநண்ணுவரிச் சீறடியைநாடாதால்
வாதிடும்பைவாழ்க்கை வழுக்கிவறுந்தீயோரே.

உரை.— வான்மேலுலகில்வாழும்வானவர் விடாமல்வணங்கித் தலைமேலேற்றியதேன்பொழிவின்மலர்ப்பாதத்தைச் சென்றவர் தீதுசெய்துன்பங்களையடையாரே, அத்துன்பங்களையடைவா ரித்திருப்பாதத்தைத்தேடாம லாங்காரத்திடும்பைவிளைவிக்கு மிப்பூவுலகின்வாழ்க்கையின் பொய்யானநன்மைகளைவிரும்பின பாவிகளெல்லாருமெனென்க. (௨௰)

வேறு.

ஏழிசைக்குழலினோ டினியபண்டொனியினோடிசை
விடாத [ன்
யாழிசைக்கிவையெலா மிணர்நறுங்கொடியினேனையநாத
கேழிசைத்தொளிறுதாள் கெழுவவம்பலர்நறுமழையைவா
ரிச் [ளோர்.
சூழிசைத்திடையுலாந் தொகையிழந்தமரரோதொழுதுபோ

உரை. — அங்ஙனம் வாசமலர்க்கொடியேந்தியகூசை யிவையெல்லாம் வானோர்வாசியாநின்ற வேழிசைக்குரியவேழுதுளையுள்ளகுழலு மினியபண்ணு மிவற்றோடிசைந்தவீணையு மிவையெல்லாங்கிளைத்துத்தரும் பலவோசையோ டிசைபடத் தானும்பாடவியற்றிச்சொன்னபின்ன ரவதரித்தநாதனிறப்பட வொளிசெய்திருவடிமேல் மதுவாசமலர்மழைபொழிந்து சூழிருபுடையிற் றொகையின்றியுலாவிய வானவரோயாமல்வணங்கிவர வவர்நடத்துபோனுரென்க. (௨௧)

இன்னவாய்மருதமொத் திணர்தருவுமிழ்வனத்திவர்கள்
பின்னாட்
டுன்னவானுலகினிற் றுறவினோரனையவுட்சுவையில்விள்ளா
வுன்னவாய்மகிழ்வுதுய்த் துணவுணுநினைவுமற்றெழுகியோர்
நா
ளன்னவாயமரருற் றணுகிவானுரிவிருந்தமைதல்செய்தார்.

உரை.— அங்ஙன மருதநிலத்தொத் தலைப்பூத்து வாசனைபொழியாநின்ற பாலைவழி யிவர் பலநாட்செல்ல வானுலகடைந்துவாழ்பவரைப்போல விடாதபேரின்பத்து மனத்தின்வாயால் மகிழ்ச்சியையுண்டதொழிய வுடற்கேற்றவுணவின்றியதின்மேனினைவுமின்றி நடந்துவருகையி லொருநாளங்கே சிலவானவர்வந்தணுகி வானுலகிற்குரியதோர் விருந்தினையமைத்துக் கொடுத்தாரென்க. (௨௨)

கொழுநிலாமரகதக் கொடியின்மேன்மணிகள்பூத்தப
ருபந்தர்
விழுநிலாவிளையுமுத் தனையமீன்விரிவுசெய்விரிவிதானத் [ச்
தெழுநிலாமணிநிரைத் தெழினிவீழ்ந்திணர்நறுவமளிபாய்த்தி
செழுநிலாமணிமுகத் திருவினோரமளியிற்பொலியநின்றார்.

உரை.—அவர்க்குவானவ ரவ்வனத் தெங்ஙனம் விருந்தினையமைத்தாரென்னில் விளங்கியமரகதமிளிர்மணி கொடியாய்ப்படர்ந்து பலநிறமணிகளை மலராய்ப்பூத்துப் பந்தலாய்த்தோன்றி யதின்கீழ் நன்னிலாமுத்துகளொப்ப வான்மீன்பரவப்பதித்து வகுத்தமேற்கட்டியைவிரித்து மிக்கொளிமணிகளைநிரைத்துச்செய்த நெடுந்திரைச்சீலை சூழத்தூங்கி நடுவேவாசமலர்ப்பூமெத்தைபரப்பி யதின்மே லழகிய மணியின்சாயலாய் வல்லீசியமுகத்தோடவர்பொலிந்திருந்தாரென்க. (௨௩)

விற்கலத்துருநிலா விலகவிட்டமரர்சூழ்வியவராகப்
பொற்கலத்தலர்நறுப் புனலுமுய்த்தகிலவர்புகையுமாட்டிப்
பற்கலித்தமிர்தமே பலசுவைக்கமையவானவர்பரப்பிச்
சொற்கலத்திணையிலாச் சுவையிலத்தகவினோர்துதியொடுண்
டார்.

உரை.— அங்ஙனமங்கவரிருந்தபின் றெளிக்கலமணிந்து கதிரைப்பரப்பிவீசியவானவரேவல்செய்வோர்போலச் சூழ்த்திரிந்து பொற்கலத்தேந்திய வாசபன்னீராட்டி வெந்தகில்தந்தபுகையைச்சூழக்காட்டிப் பன்மணிக்கலங்களிற் பலசுவைதோன்றும்படி பலவிதத்தமைத்த வமிர்தத்தை வானவர் முன்னேபரப்பிச் சொல்லிலடங்காதவின்பத்தோ டப்பெருமையோராகிய மரியுஞ்சூசையு மாண்டவனைவாழ்த்தியுண்டாரென்க. (௨௪)

சால்வருந்தயையுணர்ந் தினிதுணும்பொழுதருந்தகு
    தியானோர்
கால்வருங்கவரியுங் கமழ்வரும்புகையையுங்கனியவாரி
நால்வருங்கலநரம் பிசைநயந்தெழநறுநளினவாயாற்
பால்வருஞ்சுவைவரும் பலநரம்பிசையொடும்பாடினாரே.

உரை.— மரியுஞ்சூசையுமங்ஙனந் தமக்குநாதன்காட்டிய மிகுந்ததயையுணர்ந் தினிதாயுண்ணும்பொழுதே யாசாரத்தோடுநின்றசிலவானவர் வெண்சாமரைவீசவுஞ் சிலர் வாசபுகைகளைக்காட்டவுஞ் சிலர் நால்வகைவீணைகளைத்தரித்து நரம்பின்வழியேழிசைகள் கடைபிடித்திசைந் துவந்தெழுப்பவுஞ் சிலர் வாசதாமரைவாயினாற் பாலோடொத்த வினியமிடற்றினோசை வீணையோடிசைபடவேற்றிப்பாடாநின்றாரென்க. (௨௫)

வேறு.

தன்றேலுரித்தபாம்பொத்த தவத்தின்வாளாற்பொறி
    யைந்துங்
கொன்றேனுளம்பற்றிருள்புக்காக் குன்றாச்சீலவிளக்கேற்றி
நின்றேனருங்கால்கடந்துரைக்கு நிறைசொல்வல்லோன்
    பாப்புகழும் [வே.
வென்றேனெனவியமாமுனிவன் விருந்துண்டுவந்தவனமிது

உரை.— தன்றோலைப் பாம்புரித்தாற்போல வாஞ்சையெல்லாங்கழற்றிவிடுதற்குக் காரணமாகிய வருந்தவத்தை வாளாக

க்கொண்டு பஞ்சேந்திரியங்களைக்கொன்றவனு யாசைபுகை
ந்து·செய்யுமிருளூட்புகாதபடி யவியாதசீலமென்னும் விள
க்குள்ளேற்றிநின்றவனாய் வருங்காலத்தைக்காட்சியாற்கடந்
து வரும்பொருளைச்சொல்லிக்காட்டுந் தப்பாத நிறைசொல்
லுடையனாய்ப் பாவலர்சொல்லும்புகழையுமென்று மேனின்
றவனு மெலீயமாமுனியென்போன் றானும்விருந்துண்டு
மகிழ்ந்தவனமிதுதானென்றுணர்க. (௨௬)

கான்வாழ்சுவைத்தேன் றுளிநக்கிக் கதிவாழ்மாறுவாழ்
வொழிந்து [கண்டு
வான்வாழிறையோன் றனைமறுத்து வசைப்பற்றேவர்தொழத்
தேன்வாழ்காவுமுன் றுயிருந் தேம்பிவாடமூவருடந் [யே.
தான்வாழுறைகொள்முகின்முகமுந் தகைத்தசாபமாமுனி

உரை.—சொன்னவெலீயமாமுனி யெத்தன்மைத்தானெ
ன்று வானோர்காட்டத்தொடங்கினாராகையில் அம்முனியிருந்த
நாட்டி லெல்லாருங் காட்டிலுள்ளதேன்றுளிநக்கினாற்போ
ல விவ்வுலகுள்ள நீசவாழ்வுகளைவிரும்புவதொழியப் பரமகதி
யிலுள்ள மாறுதவாழ்வுகளைவிட்டிழந்து வானத்தில்வீற்றிரு
க்கின்ற மெய்க்கடவுளைமறுத்து நீச பலபொய்யானதேவர்க
ளைவணங்கினார், அதைத்தான்கண்டு அந்நாட்டிற்காக்கினையா
கச் சூழக்காடெல்லாமு மெல்லாவுயிரு நொந்துவாடும்படி
தான்மூன் றுவருடமு மழைமேகமுகமுங்காணாதபடி மழை
யைத்தடுத்த சாபவல்லமாமுனியவனுமென்றுணர்க. (௨௭)

அன்னாளெல்லாந்தானுழைவா யசலமுழையுட்புக்கு
றைந்த
பன்னாளெல்லாமுறைதவிராப் பறந்தோர்காகமுணவுய்ப்ப
முன்னாளில்லாவரத்துயர்ந்து முதல்வனடிசேர்ந்தானென்ன
வென்னாளெல்லாங்கோடாத வியல்பிற்சீலமாமுனியே.

உரை.—அங்ஙனமழையில்லாதமூன் றுவருடமு மவனோ
ர்மலையி னுழைவாய்க்குகையுட்புகுந் தங்கிருந்தநாள்மட்டு
நாடோறுந் தப்பாமலொருகாக்கைபறந்துவந் துணவுகொ
டுக்க முன்னரொருவரு மடையாவரங்களைப்பெற்றுயர்ந்

தாண்டவன்றிருப்பாதத்தைச் சேர்ந்தவனைப்போலக் களிகூர்ந் தெஞ்ஞான்றும் வழுவாதவியல்போடு நற்சீலமாறாத மாமுனியவனுமென்றுணர்க. (உஅ)

பிழையிற்கொடுங்கோன் றூறவரெலாம் பின்றூச்சினத்
துக்கொன்றபினர்
முழையிற்கிடந்தவிம்முனியு மூரிக்கக்கொணர்மினெனவிட்ட
வுழையிலொருமூவைம்பதுவே ருழவரொருங்கும்வாய்
மொழியான்
மழையிற்கனலைவான்பொழிய வைதென்றெரித்தமாமுனியே.

உரை.—அக்காலத்திறைமுறைபிழைத்தகொடுங்கோன் மழைபெய்யாத்தைக்கண்டு பின்வாங்காதவெகுளியிற்பொங்கித் தன்னூட்டிவிருந்த மற்றமுனிவரெல்லாரையுங் கொன்றபின்பு முன்சொன்னபடிகுகையிற்கிடந்த வெலீயமாமுனியையுங்கொல்லக் கொண்டுவாருங்களென்று ஐம்ப தைம்பதாக மூவ்வகுப்பாய்விட்ட சேவகரெல்லாரையுந் தன்வாய்மொழியாற்பெய்வித்த நெருப்புமாரியோடடேனேயெரித்த மாமுனியவனு மென்றுணர்க. (உகூ)

கொழுகொம்பிழந்தகொடியன்ன கொழுநனிழந்தவி
ளங்கைமை
செழுகொம்பன்னவூன் றூதற்குத் திதியினின்றவோர்மகனும்
விழுகொம்பன்னவீழ்ந்திறந்து விம்மியழுந்தாய்தனியுவப்ப
வெழுகொம்பன்னவம்மகனை யெழுப்பித்தந்தமாமுனியே.

உரை.—மீளவுங் கொழுகொம்பிழந்த கொடியைப்போலப் புருடனையிழந்த விளங்கைம்பெண்ணொருத்தி தானூன்றுங்கொம்பாகத் தன்னண்டையினின்ற வொருமகன்றானும் பூங்கொம்பொடிந்து விழுந்தாற்போல விழுந்திறந்தமையால் விம்மியழுதிருந்ததாய் களிகூரும்படி விழுந்தகொம்பெழுந்து துளிர்த்ததுபோலச் செத்தமகனையெழுப்பித் தாய்க்குத் தந்தமாமுனியவனுமென்க. (ஙய)

வலம்புங்கவனிமாமதடன் மருங்குல்மணி நீண்மேகலை
யோ

சிலம்பும்பசியபொற்சிலம்போ சிறந்தசோர்தானதிசேர்ந்து
புலம்புந்திரையைக்கம்பளத்தாற் புடைப்பவரிதிற்பிரித்துந
ளிர்ந்
தலம்புந்திரையிலடிதோயா தப்பாற்கடந்தமாமுனியே.

உரை.— மீளவும் வல்லமையினுயர்ந்த பூமிமாமகளிடை
யிலணிந்த நீண்டமணிமேகலையோ! காலிலணிந்த வொலிப்
பொற்சிலம்போவென்றுதோன்றிச் சிறந்த சோர்தானென்
னுமாற்றில்வந்து முழங்கிச் சுருண்டோடுந் திரைகளைத்தா
னேந்திய கம்பளியாலடித்ததன்மையா லொலித்ததிரையிர
ண்டாய்ப்பிரித் தவற்றுட் கால்தோயாமலப்புறங்கடந்தமா
முனி யவனுமென்றோன்க. (௰௧)

அப்பால்கடந்தபோழ்திருளை யகற்றிவீசுஞ்சுடர்கண்
டால்
வெப்பாவிரவியிரதமென வேய்ந்துகுளிர்ப்பவிடுங்கதிரி
னெப்பால்மதிதன்னிரதமென வுயர்நின்றிழிந்ததேரேறி
யெப்பாலனைத்துமணுகாதோ ரிடத்திற்சேர்ந்தமாமுனியே.

உரை.—அங்ஙன மவ னந்நதியைக்கடந்தபின்ன ரிருளை நீ
க்கிப்பரப்பின செஞ்சுடர்மிகுதியாற் சூரியன்றேர்போலவு
மக்கதிரின்குளிர்ச்சியாற் சந்திரன்றேர்போலவும் வானத்தி
னின்றிறங்கின பொற்றேரையேறி யெத்திசையோர்க்குமண்
டாதவிடத்துச் சேர்ந்திருக்கின்ற மாமுனியவனுமென்றோ
ன்க. (௰௨)

இன்னுமிந்நாணன்னுயிரீ றின்றியின்பக்கடனின்றோன்
பின்னுமிறைவன் றனிற்குணித்த பின்னூடனிவ்வுலகெரிந்து
மன்னுமுயிரோடுகமுடிதல்வருங்காலக்கால்மீட்டொளியான்
மின்னுமுருவோடிவ்வுலகில் விளங்கத்தோன்றுமாமுனியே.

உரை.—அங்ஙன மண்டாவிடத்துப்போ பொளித்திருக்
கின்றவனின்னு மிந்நாள்வரைக்குஞ் சாகாமலின்பக்கடலினி
ன்றவனு யினியாண்டவன்குறித்தநாளிலே யுலகெல்லாமெரி
ந்து மனிதரெல்லாருஞ்செத்துக் கடையுகமுடியுங்காலத்துத்

திரும்பியொளிவடிவா யிவ்வுலகிற்றோன்றவரு மாமுனியவனா
மென்றாரென்க. (௩௩)

ஒல்காத்தவத்தின்வரத்தொகையோ னொருநாள்சுடுமிவ்
வனத்திடையே [யி
செல்காற்றளர்ந்தோர்வானவனுஞ் சென்றுதந்தவடையருந்
யல்காத்திறத்துநாற்பதுநா ளருந்தாப்பசியாநெடுநெறிபோ
யி [ன்.
நல்காத்திருநல்கியமலைவா னண்ணிமுகிற்றோய்முடிசேர்ந்தா

உரை. — அங்ஙனந்தளராதருந்தவத்தடைந்தவரத்தொகை
யின்மிக்க விம்முனி யொருநா ளிப்பாலைவழிவரும்போது ப
சியாலும் வெப்பத்தாலுந்தளர்ந்துகிடக்க வொருவானவன்வ
ந்து தந்தவடையையருந்தினான், அருந்தினவுடனே குறையா
ததிறத்தையடைந்து வேறொன்றுண்ணாமலும் பசியாமலு
நாற்பதுநாளோயாமல் நெடும்வழிநடந்து மற்றெங்குமில்
லாதசெல்வங்களைவிளைத்துச் சிறந்தவோரோபுமாமலையின்வா
ன்மேல் முகிலிற்றோய்ந்தவுச்சியின்மிசை யேறிச்சேர்ந்தா
னென்க. (௩௪)

எஞ்சாத்திறத்தையம்முனிக்கன் றீந்தோனிங்கணின்று
மக்கே [யாரே
றுஞ்சாத்தவையயின்வான்விரும்புஞ் சுவையிவ்விருந்தீந்தவன்
யஞ்சாத்திறத்தின்மூவுலகு மாண்டும்மிடத்துமகனாகி
விஞ்சாத்துதிமேனின்றதையை விளக்குமிவன்றானெனத்தொ
ழுதார்.

உரை. — அங்ஙனமன்று குறைபாததிறத்தை யம்மாமுனி
க்குத்தந்து மீளவுமிங்கேதானே யின்றுமக் கென்றுந் தூங்
காததையையோடு வானுலகத்தோர்விரும்புஞ் சுவையுளவிருந்
தினைத்தந்தவனாரென்னில்: எப்பகைக்குமஞ்சா தொருவனாய
ளவிறந்தவல்லமைகொண்டு மூவுலகங்களனைத்தையுமாண்ட
வனாயுங்களிடத்தவதரித்து மகனாகி யெத்துதியுமாத்தானு மி
ஞ்சாமலும் போதாமலு மதின்மேனின்றதையை விளைவி

க்கு மித்தேவகுழந்தைதானேயென்று வானவரவன்றிருப்பா தத்தைவணங்காநின்றானென்க. (௰௫)

வேறு.

தேன்றிறத்தின்னவை செவியிற்கேட்டனர்
வான்றிறத்தின்புறி வையநாதனென்
றூன்றிறத்திளவலை யாசியோதினர்
கான்றிறத்தையெழு காதம்போயினர்.

உரை.— அங்ஙனம்வானவர் தேனின்பத்துரைத்தயாவையு ங்கேட்ட மரியுஞ்சூசையும் வானுலகுரியபேரின்பத்தை ய டைந்து உலகநாதனை யவதரித்தெடுத்தவுடவின்வகையாற் கு ழந்தையாய்நின்றதிருக்குமாரனை மிகவும்வாழ்த்தி யெழுந்து போய்ப் பாலைவழியின் முப்பத்தைங்காதநடந்துபோனாரெ ன்க. (௰௬)

ஐயெழுகாவத மேகியப்புறங்
கையெழுசூலத்துக் கவர்க்குமுந்நெறி
பொய்யெழுவழியெனப் போதல்கண்டுளி
மெய்யெழுமிக்கயேல் விளம்பினனரோ.

உரை. — அங்ஙன முப்பத்தைங்காதங்கடந் தப்புறத்துப் போர்முகத்தேந்தியசூலம்போலக் கவராய்ப்பிரியு மூன்று பாதை யொருமுகமாயிராமற் பொய்யானது பலவழிபிரிவ துபோலப் போகிறதைக்கண்டார், அப்பொழு துருவங்காட் டிநின்ற மிக்கயேலென்னும் வானவன் சொல்லத்துடங்கின னென்க. (௰௭)

நீர்விளைமாரமு நிழல்செய்யோமையு
மேர்விளைமுகத்திடங் கிடந்தவிந்நெறி
பார்விளைவாழ்வெனப் பனிமுகத்தழற்
சூர்விளைகொடியதோர் சுரமதாமரோ.

உரை.— மிக்கயேல்சொன்னதேதென்னில்: நீரில்விளையுங் கடம்பும் படர்ந்து நிழல்செயுமாமரமு மழகுபடமுன்முக

த்திற்றேன் றியங்கேயிடத்திற்கிடக்கு மிவ்வழிபூவுலகுள்ளவா
ழ்வுகள்போலக் குளிர்ந்தமுகத்தைக்காட்டித் தீப்பாற்சுடுந்து
ன்பங்களைவிளைவிக்குங்கொடியசுரத்தின்வழி யதாமென்று
னென்க. (௩௮)

வலம்படக்கிடந்தவவ் வழியுமுன்னிலை
நலம்படக்காட்டிய சிறியர்நட்பென
வலம்படச்செலச்செல வஃகிக்கோறுமாத்
திலம்படப்புகுந்துகற் சிலம்பிற்செல்லுமால்.

உரை.— மீளவும் வலத்திற்கிடக்கு மவ்வழிதானுமுன்னி
லையி னன்மைகாட்டிய கீழ்மக்கள் நட்புபோல முன்னகன்
றமைந்த வவ்வழிபோகப்போக மிகவுங்குறைந்து நெருங்கி
யுயிரைக்கொல்லும் பலகொடியமிருகங்களிருக்கும் பெருங்
காட்டிடத்திற்புகுந்து கொடுங்கல்மலையிற் செல்லவிடும்வழி
யதாமென்றுனென்க. (௩௯)

நிலத்திடத்தரசர்கை நீதிக்கோலென
வலத்திடத்தெங்கணும் வழுவிலாநடுப்
புலத்திடத்துறைவழி பொருள்பொய்யாமறை
நலத்திடத்தெசித்தினை நல்குமாமென்றான்.

உரை.— மீளவும் பூவுலகிடத்து நீதிமுறைபிழையாவரசு
ரோச்சுஞ்செங்கோல்போல வலத்தினு மிடத்தினும் வளை
யாம லவ்விரண்டிற்குநடுவேகிடந்தவழி பொருள்பொய்யா
மற் சொன்னதைத்தப்பாதவேதம்போல வழுவாமலெசித்து
நாட்டிற்கொண்டுவிடும்வழி யதாமென்றான்மிக்கயேலென்க.
(௪௰)

செவ்வழியுளத்தினோர் சிறந்துசெவ்விய
வவ்வழிநடந்தொளி யரசன்றாழ்ந்துபோய்
மெய்வ்வழியொளிதரச் சூழ்ந்தவிண்ணவர்
மைவ்வழியிராவொரு மரத்தொடுங்கினர்.

உரை — வளையாதமனத்தையுடைய மரியுஞ்சூசையு மிக்க
யேல்சொன்னதைக்கேட்டுச் செம்மையிற்கிடந்த நடுவழிபி

டித்துநடந்து சற்றுத்தூரம்போனபின்பு சூரியனத்தமித் தி
ருண்டவிராத்திரியெல்லாஞ் சூழநின்ற பதினாயிரம் வானவ
ரொளிசெய்திருக்கத் தாமொருமரத்தின்கீ ழொடுங்கினாரெ
ன்க. (சக)

பாலைபுகுபடலமுற்றும்.

ஆகப்படலம்-௰௯-இ-விருத்தம்

௲௭௱௯௰௯.

இருபதாவது.

சித்திரக்கூடப்படலம்.

மாயிருள்விழுங்கவான் வாயங்காந்தெனச்
சேயிருந்தைந்திரி தெளிந்தகாலெழீத்
தாயிருகரத்தெழுந் தனையற்போற்றினர்
போயிருபுடைநிழற் பொலிசெல்வேகினர்.

உரை. — அங்ஙன மரியுஞ்சூசையு மங்கேயிராவெலாம் போக்கியிருளைவிழுங்கும்படி வானந் தன்வாய்திறந்தாற்போலக் கீழ்த்திசைசிவந்துதெளியுங்காலத் தெழுந்து தாய்கையிலேந்தியதிருக்குமாரனைவணங்கி யிருபக்கத்து நிழலைப்பொருந்தியவழியே போனாரென்க. (க)

ஊன்வழங்கியபிரா னுறவிற்போற்றல்போல்
வான்வழங்கியதரு வளைத்தநெற்றியிற்
றேன்வழங்கியகனி கலந்ததேமலர்
கான்வழங்கியபொழி லெதிர்கண்டாரரோ.

உரை. — அங்ஙனம்போகையி லுடலெடுத்தவதரித்தநாதன்வருவதைக்கண்டு வணங்கினாற்போல வானிலுயர்ந்தமரங்கள்வளைத்த வுச்சிக்கொம்புகளோடுந் தேனைப்பொழிந்தகனிகளும் வாசம்பொருந்தியமலர்களு நிறையாநிற்ப மணவாய்ப்பெருஞ்சோலையெதிராநிற்பக் கண்டாரென்க. (உ)

பொற்கலத்தவர்முகை பொழிந்தவாசனை
தற்கலத்துயிர்த்தன தண்ணங்காலெதிர்
சொற்கலத்திமிழெழுந் தூதுரைத்தென
விற்கலத்தெழினலோர் விளிப்பவீசியே.

உரை. — அங்ஙன மப்பூங்காடவர்கண்டவுடனே யங்கேநின் றுபுறப்பட்டெதிர்வந்த குளிர்ந்தகாற் றழகியவிதழைமல

ர்ந்த வரும்புகள்விட்டவர்சனைதான்கொண்டுவிட்டது, அதெ
ங்ஙனமிருந்ததென்னி னினியசொற்கொண்டு தூதுசொல்லவ
ந்து விளங்கியவழகியமுகத் திம்மூவரையழைத்தாற்போலத்
தோன்றிவீசினதென்க. (௩)

தேரொழுமரசெனச் சிலைத்ததெண்டிரை
நீரொழும்பருதிதன் னெடுங்கதிர்க்கணை
பாரெழுமிருட்கெதிர் பரப்பியோட்டலிற்
காரொழுமிருளெலாங் கரந்தகாவதே.

உரை.— அவர்சென் றடைந்தபெருங்கா வெத்தன்மைத்
தோவென்னில்: தேரின்மேலெழுந்தவிராசாவைப்போலவொ
லித்தகடலின்மேலெழுந்தசூரியன் விடியற்காலத்துநெடியத
ன்கதிராகிய வம்புகளைப் பூமியிற்படர்ந்த விருளின்மேலெய்
த்தனையோட்டிவருகையிற் கரியவிருளெலாமஞ்சி யொது
ங்கி யொளித்திருக்குங்காவதுவென்க. (௪)

கள்ளுறமலர்ந்தகாக் கலந்தநீழலோ
டள்ளுறமவியிரு ளிருகண்ணட்டதாற்
றெள்ளுறவுளத்தெழீத் திளைத்தஞாபக
முள்ளுறத்தவங்கனிந் துறையுங்காவதே.

உரை.— மீளவுந்தேனைப்பொழிந்துமலர்ந்த வப்பூங்கா
விலுள்ள நிழலின்மிகுதியா லடர்ந்தவிரு ளிருகண்ணைக்கொல்
லு மதனாற் றெளிந்தமனதிலெழுந்தஞானவறிவோடு தவமே
யினிதாய்க்குடியிருக்குங்காவதுமென்க. (௫)

சீர்விளைபுவியெழின் முகத்தின்சீர்மையா
லேர்வினையெசித்துநாட் டருகிலேந்திய
தார்பிளைகுழலெனக் கமழ்தண்டாதவிழ்
கார்விளைநிழலொடு சரியகாவதே.

உரை.— மீளவுமக்கா வெசித்துநாட்டெல்லையி னுளதாத
லின் செல்வப்பூமியி னழகியமுகம்போலத்தோன்றிய வெசி
த்துநாட்டிற்கருகே யம்முகத்தின்மேற்பூமாலைசூடினகூந்த

லைப்போலத் தோன்றுங் குளிர்ந்தமல்லைப்பூத்து நெருங்கிய நிழலைச்செய்யுங் கரியகாவதுவென்க. (௬)

காழகத்தள்ளிருட் கதிர்குளித்தொளி
வாழகத்தெழுந்தமா மதிப்புத்தேளெனச்
சூழகத்திருண்டகாத் தோன்றல்தோன்றியன்
பாழகத்தகவினோர் நுழைந்துள்ளாயினர்.

உரை. — அங்ஙனங் கருமையினெருங்கிய விராவிருளினடுவே தன்கதிர்குளிக்கும்படி யொளிமுகத்தெழுந்தவிளம்பிறை போலச் சூழிருண்டகாவிடத்துத் தேவதிருக்குமாரன்றோன்றியன்பினாழ்ந்த தகைமையுடையமரியுஞ்சூசையு மக்காவினுள்ளே நுழைந்தாரென்க. (௭)

இழையிடைக்குளித்தத மிளவலேந்தினர்
மழையிடைக்குளித்தமின் னென்னவந்துபூந்
தழையிடைக்குளித்தனர் மலர்ந்ததாதுதேன்
கழையிடைக்குளித்திழி கள்ளொத்தோடவே.

உரை. — அங்ஙன மிருவர்சீலைசுருட்டித் திருக்குமாரனையேந்தி மேகத்துள்ளொளித்தமின்னலைப்போலத்தழைந்துபூத்தகாவிடை நுழைந்தார், நுழைந்தவளவிலே கரும்பினின்றிழித்தசாறுபோலப் பூந்தாதுகள் தேனைப்பொழிந்தனவென்க. (௮)

கண்சிறைபடுத்திய நிழல்செய்காவிடை
மண்சிறையொழித்தற வந்தமூவரைப்
பண்சிறைபடுத்திசை பாடிவாழ்த்தின
வொண்சிறையுடைத்தபுள் ளுவந்தவீட்டமே.

உரை. — நிழலின்மிகுதியாற் கண்களைச்சிறைபடுத்து மக்காவிடத்துப் பாவத்தாற் பூவுலகங்கொண்ட சிறையைத்தீர்க்கவந்த விம்மூவர்நுழைந்தவளவிலே யழகியசிறைகளையுடைத்தபறவையெல்லா மகிழ்வெய்தி வீணையைச்சிறைபடுத்தினாற்போல வீணையினுமினியகுரலோ டவரைவாழ்த்தினவென்க. (௯)

பனிவளர்பூந்துறை பருகுந்தேனுகத்
தொனிவளர்யாழெனப் பாடத்தும்பிகள்
கனிவளர்சினைதொறுங் கரியயூகங்கள்
நனிவளராரிய நடஞ்செய்தேகினார்.

உரை.—அங்கவர் நுழைந்தவளவிற் குளுமைபொருந்திய பூந்துறையிலிருந் துண்டதேனைவிடும்படி வீணையோசையோ டினிதாய் வண்டுகள்பாடாநிற்கக் கனிகள்பழுத்த கொம்புக டோறுங் கரியகுரங்குகள் களிமிகுந் தொருகொம்பிலிருந் தொன்றிலேபாய்ந் தாரியக்கூத்தாடிவருகையி லிவர்நடந்து போனானென்க. (௰)

வேறு.

பரவக்கதிர்வீசுமுகத்திம்மூவர் படர்பூங்காக்
கரவக்கடிதேகக்கனிகள்கொய்தங் கண்டிரிந்த
குரவத்துகிற்குளித்தகுரம்பைமுனிவ ரெதிர்கொண்டு
விரவக்கனிவோங்கவிருந்தோம்பினர்போல் விளம்புகின்றார்.

உரை.—அங்ஙனம் பரந்தகதிரைவீசி விளங்குமுகத்திவர் மூவரு மகன்றவப்பூங்காவிடத்துமறைந்து விரைந்துபோ கையி லங்கே கனிகளைப்பறித்துத்திரிந்த பேர்ந்திறாம்பின்னி ன சீலையுள்ளொளித்த மேனியையுடைய விருமுனிகளெதிர் பட்டு விருந்தோம்பினாரைப்போல மிகவுமினியவன்பினைக் காட்டிச்சொன்னானென்க. (௰௧)

மண்சேரினஞ்சேராவனத்திற்சேர்ந்த வான்வடிவீர்
விண்சேரினத்தானோமாக்கட்குலமோ விழைவோங்கிப்
பண்சேரிசைப்பறவைபாடித்தவஞ்சேர் பதிசேர்ந்து
கண்சேரணிகடந்தகவினீர்சொன்மின் வந்ததென்றார்.

உரை.— அவ்விருமுனிகள்கேட்டதேதென்னில்: பூவுலகு ள்ளோர் சேராதவனத்திற்சேர்ந்துவந்த வானுலகுரிய வடி வினையுடையோரோ! நீர்வானுலகத்தாரோ? மக்கட்கூட்டமோ? மீளவுமகிழ்வெய்தி வீணையினிசையோடு பறவைகள்பாடாநி

ற்கத் தவமேகுடியாய்நிற்கும்பதியாகிய வி[illegible]கோவிடத்துக்
கண்ணூர்காணப்பட்ட வழகெலாங்கடந்த [illegible]தையுடை
யநீர் வந்ததேதென்றுசொல்வீராகவென்[illegible]
(௰௨)

நசைசேர்வான்பதியோர்நாமேயுடல்சேர் நடலையரு
வசைசேர்மண்பதியோர்நாமேபூதர் மண்டிலத்தின்
மிசைசேர்பிரான்பணியாலெசித்துநேடி விரும்பியபுள்
ளிசைசேர்வனஞ்சேர்ந்தோமென்றான் பூந்தா தெழிற்கொடி
யான்.

உரை.— முனிவர்கேட்டதற்குச் சூசையெங்ஙனமறுமொழிசொன்னானென்னில்: எங்களாசையைப்பார்க்கில் வானுலகத்தோர்நாங்களே, இவ்வுடற்குரிய துன்பங்களை விடாதுநுகர்தலைப்பார்க்கில் வசையுளபூவுலகத்தோர் நாங்களே, மீளவும் பூகர்தேசத்தினின்று வானுலகநாதனேவவினு லெசித்துநாட்டைநோக்கிவருகையிற் களிகூர்ந்தபறவைபாடு மிவ்வனத்திடத்துச்சேர்ந்தோமென்று பூமலர்ந்தழகுபெற்ற கொடியையேந்தியசூசை சொன்னானென்க. (௰௩)

வைத்ததிருவீங்குமெசித்துநாட்டின் வாயிலிதே [ன்
பொய்த்தவழிகாட்டிப்பொழிற்கண்மயங்காப் புடைவம்மி
னுய்த்தவருளுமிழுமுகநல்லீரென்று சொற்றிமலர்
மொய்த்ததேன்றுளிக்கும்வழியம்மோனர் முன்னடந்தார்.

உரை.— அவற்றைக்கேட்டவவ்விருமுனிவர் மீளவுஞ்சொன்னார்: செல்வச்சிறப்பிற்பொலிந்தவெசித்துநாட்டிற்குவாசவிதுதான், ஆயினும் பொய்யானபலவழிகளைக்காட்டு மிக்காவிடத்து மயங்கிப்போகாதபடியுள்ளநுகர்ந்தவருளை முகத்திற்கொப்பளித்துவீசுநல்லோரோ! எங்களைச்சேர்ந்து வாருங்களென்றுசொல்லிப் பூத்தமலர்வாய் துளித்ததேனாற் குளிர்ந்தவழியே யவ்விருமுனிவர் முன்னேநடந்தாரென்க. (௰௪)

கானூர்மலர்முகைக்கண்விழித்துநோக்கிக் கனிநகைத்த
தேனூர்காவினெடுநெறிபோய்த்தீஞ்சொல் செல்தறைய

[illegible]மௌளுள் பவிந்தவேயார் வனங்கடந்து
[illegible]வெளியேகண்டு பரிவற்றார்.

உரை. — அம்மனம்போகையில் வாசவரும்புகளாகியகண்களைவிழித் திவரைநோக்கிச் சிரித்தாற்போல மலர்ந்து மதுப்பொழிபூங்காவிடத்து நெடும்வழிநடந்து தம்முட்சொல்லுமினியமொழிகளால் வழிதுலைந்து பகைவர்மனத்தைப்போல முள்ளுநிறைந்தமூங்கிற்காடுங்கடந்துசூரியன்கதிரைக்கண்ட வெளியைக்கண்டு வழியின்றுன்பத்தைத் தீர்ந்தாரென்க. (௰௫)

கமுகும்படர்கதலிக்கனிகணக்குங் கரும்பொருபால்
கமுகும்பூகமுமார்கனிமுத்தணிந்த காவொருபா
லமுதுஞ்செங்கமலவாவியொருபா லணிசெய்க
வமுகுஞ்சித்திர நற்கூடஞ்சென் றாரத்தகவார்.

உரை. — அவ்வெளிகண்டபின்பு உச்சியிற்பழுத்தவாழைப்பழங்களை நக்காநிற்குங் கரும்பின்றோட்ட மொருபாலுங் கமுககளுங் கூந்தற்பனைகளுங் காய்த்தபழங்களை முத்தணியாகவணிந்ததோட்டமொருபாலு நீரில்விளைசெந்தாமரைக்குளமொருபாலு மழகாகநிற்ப நடுவேநின்றவழகியசித்திரக்கூடத்தை யப்பெருமையுடையோர் சென்றாரென்க. (௰௬)

விளைகள்மாறியவண்டவஞ்செய்மோனர் விழைந்திருப்
பச்
சுனைகள்கண்குவளையிமையாநோக்கச் சுனைக்கரைமேற்
சினைகளாகியவாயிர தூணாட்டிச் சித்திரங்கள்
நனைகள்தெளித்தெழுதிவனைந்தகூட நடுவதிந்தார்.

உரை. — அக்கூடமெத்தன்மைத்தோவென்னில்: விளைகளைத்தீர்க்கு நற்றவத்தைச்செய்யுமுனிவர் விரும்பிவந்திருக்கும்படி மலர்ந்தகருங்குவளைகள் பூந்தடாகத்துக் கண்களாகநிமையாமனோக்காநிற்ப வத்தடாகத்தின்கரைமே லுறப்பாகவாயிரந் தூண்களை நாட்டி யெடுத்தசுவரிடத்துப் பூவரும்புகளைத்தெளித் தவற்றைக்கொண் டழகுபெறச்சித்திரங்களையெழுதியலங்கரித்த வக்கூடத்துநடுவே யிருந்தாரென்க. (௰௭)

வேறு.

குடம்புரையிற்றோன்றுமதி கொழித்தகற்றைதெளித்து
மணி
வடம்புரையிற்சித்திரங்கள் வரைந்துதோன் றும்வடிவமதோ
படம்புரையிற்றீட்டியபொற் பாங்கார்தோற்றபான்மைய
தோ
சடம்புரையிற்றோன்றியவான் றளமோதேறல்சால்பரிதே.

உரை. — அச்சித்திரங்களையெழுதின வடிவேதென்னில்:
பாற்குடமொப்பத் தோன்றியசந்திரன் விரித்தகதிர்களைத்
தெளித்துக் கோர்த்தமணிவடமொப்பச் சித்திரங்களையெழு
தியகோலந்தானோ சித்திரப்படத்தின்றன்மையா லெழுதிய
வழகுளமேனிய ரசையாமற் றவஞ்செய்யும் பாவனைதானோ
வரூபியாய்நின்ற வான்றளங்களுருவத்தையெடுத் தங்கே வ
ந்திருக்குந்தன்மைதானோ வொன்றிலேதேறிச் சொல்லுவதரி
தென்க. (௰௮)

காவியங்கண்கிளர்விப்பா னிமையாநோக்கிக்கனி
வோங்கி
யாவியங்கண் ணுண்டெனினு நெடுநாள்மோனரண்டியதா
லோவியங்கண்மோனமுநி யவைகண்டாருமோவியமாய்
மேவியங்கண்பிறழாது விளைத்தவின்பால்வியப்பவரே.

உரை.—மீளவு மச்சித்திரங்களையெழுதிய நுண்மையா ல
வைநிமையாமலும் பேசாமலு மிருந்தா லுமுயிரில்லையென்
று சொல்லக்கூடாமற் றோன்றினதன்மையேதென்னில்: அ
ச்சித்திரங்கள் தம்முளொன்றொன் றினைப்பார்த்துப் பட்டவ
திசயத்தாற் கருங்குவளையொத்தகண் ணிமையாதென் றும் நெ
டுநாட்பேசாதமுனிவரோடேபழகி நல்லுயிரங்கேயிருந்தா
லு மச்சித்திரங்களு மவுனமாய்ப்பேசாதென் றுந் தோன்
றியவற்றைக்கண்டவருஞ் சித்திரங்களைப்போலத் தோன்று
ம்படி யாசையோடங்கேயசையாமலு மதிசயித்துநிமையா
மலு நிற்பாரென்க. (௰௯)

அணிச்சாயல்வீரஞ்சேர்த் தணிந்தமார்பேந்தருந்தவ
த்தோன்
பணிச்சாயல்வரைந்தவுருப் பலவுஞ்சூழப்பார்த்தனகாற் [ள்
பிணிச்சாயல்வாட்டியமெய்ப் பிணைவின்மாண்பார் நூறடிக
துணிச்சாயல்மலர்முகத்துத் துன்னியாசிசொற்றினரால்.

உரை.— அங்ஙன மாபரணவடிவினாலெழுதப்பட்ட வப்பலவுருவுகளை மணிமாலையாக வில்லறமுந் துறவறமுமென்றீரறங்களைச்சேர்த்தி மார்பிலணிந்த வருந்தவத்தோனாகியசூதை பார்த்துக்கொண்டுவருகையிற் பிணியால் வாடினாற்போலத் தவத்தான்மெலிந்தவுடலோடு பெருமாட்சிமையுடைய நூறு முனிக ளொளியோடுமலர்ந்தமுகத்தோடண்டி யாசியைச் சொன்னாரென்க. (உ௰)

துன்புமிகவைம்பொறியைத் துமித்ததன்மைசுடர்ஞா
தன்புமிகப்புடைசூழ்ந்த வரியமோனராருந்துதிசொன் [னத்
றின்புமிகக்கனிந்தகனி யிளந்தீங்கந்தத்தோடளித்த
பின்புமிகவருள்மூத்தோன்பெயர்ந்தநாடெந்நாடென்றான்.

உரை.—அங்ஙனம்வந்தமுனிவர் மிகவும்வருந்திப்பஞ்சேந்திரியங்களைத் தவத்தாற்கொன்றதன்மைத் தெழுந்த தெளிந்தஞானத்தளவி லன்புமுள்ளேமிகுந்து சூழநின்று வினிய கனிகளையு மிளங்கிழங்குகளையுந்தந்து பசியாற்றுங்களென்று பின்பவருள்ளருளினோங்கிய மூத்தோனொருவன் அதிட்டனென்பா னீர்வந்தநாடெந்நாடென்று கேட்டானென்க. (உக)

திருப்புகழேபுகழ்மறையே திருவேநாலேகுடிவைகும்
மருப்பொழிலேவிரைப்பணையே வளர்பூதேயநாட்டிவிருந்
திருப்புகைவெம்வனச்சுரம்வந் துவப்பவிங்கண்சென்றன
மென்
றிருப்பெனவேமறையுந்துபிரதமரர்பன்வளன்சொன்னான்.

உரை.—அதிட்டன்கேட்டதற்குச் சூதைமறுமொழிசொல்வான்: நற்புகழும் புகழப்பட்டவேதமுஞ் செல்வமுமற்ற

நூல்களுங் குடியாய்நின்று வாசபூஞ்சோலைக
ர்வயல்களும்வளர்ந்து சிறப்புசெய்யும் பூ
ந்து புகைத்துவேகும்வனத்துவழிவந் துளங்
ம்படி யிங்கேசென்றேமென்று தனக்குரியிடமென்று வே
தமெழுத்திருக்கு மிரதமொத்தமார்பினையுடையகுசை சொ
ன்னானென்க. (உஉ)

நாகத்தா லுண்டமதி நாளுக்குன்று நவையொப்ப
மோகத்தா லுண்டமனம் முதிர்பற்செல்வமுரிந்துகெடும்
போகத்தால்விளைநசைத்தீப்பொறுதகண்காப்புக்கனமென்
றுகத்தாரருள்மிக்க வதிட்டனென்பானறைகின்றான்.

உரை.—அப்பொழுது மூத்தோனாகியவதிட்டன் றாமும
க்காவிடத்துவந்திருந்தகாரணஞ்சொல்வான்: கரும்பாம்புண்
டுமிழுங்கியசந்திர னொளியைவிடாதுகெடு மதுபோல மோ
கத்தால்மிழுங்கியமனமு மூற்கொண்டவருட்செல்வம் பொ
ருட்செல்வங் கல்விச்செல்வ மிவையெலாங் கெடுமென்று
போகநுகர்ச்சியால்விளையு மாசையின்வெப்பம் பொறுக்க
மாட்டாமல் நாங்களு மிக்குளும்பூங்காவிடத்து நுழைந்து
வந்தோமென்று மனநிறைந்தவருளின்மிக்க அதிட்டன்சொ
ன்னானென்க. (உ௩)

சிக்குறுவைவித்தியபின் திண்காழாச்சாவிளைவாமோ
சொக்குறுவையுண்டுண்டு துகளோடாசைவளர்ந்தனபின்
னிக்குறுவைக்காட்டியபூ வெழுதுங்காவுஞ்சுடுமன்றே
வொக்குறுவையொழித்துநசை யொழியுமென்றான்மலர்க்
கொடியான்.

உரை.— மோகநுகர்ச்சியால்வந்த வாசைவெப்பத்தை
யாற்றக் குளுங்காவிடத்துவந்தோமென் றதிட்டன்சொன்
னதற்குச் குசைசொல்வான்: முருங்கைவிளையைவிதைத்து-ஆ
ச்சாவயிரம்விளையுமோ? அழகியவுருமேனிகளைக் கண்ணாலு
ண்டுண்டு பாவமுமாசையும்வளர்ந்தபின்பு தேனைப்பொழித்
த பூங்காவிடத்துவந்தாலு மதுவுமுட்சுடுமே, தன்னுடலு
மொக்கவிட்டகாலத்தாக்கு மூட்கொண்டதீயவாசையுமொ

[illegible]மைக்கு. பூங்கொடியோன் சூசையென்க. (ஆ
[illegible]ற்பழகாமலுந் தீயவாசையிற்பழகாமலுந்
[illegible]ஞ்செய்யல்வேண்டுமென்பதுகருத்து.) (௨௪)

பிறந்தநாள் துயரொக்கப் பிறந்துபோராத்துணைவைகிச்
சிறந்தநாடகலாநாற் றிறங்கொண்டாசையகன்றனரோ
விறந்தநாளுய்வரலா விருந்தநாட்டிற்றுயராற்றார் [ன்பான்.
பறந்தநாள் கூண்டொழியும் பறவையென்றுன்னிட்டனெ

உரை. — மனிதர்பிறந்தபோது துன்பமுங்கூடப்பிறந்து பெயராததுணையாகநின்று நாட்டிலிருந்தநாள்மட்டுமாசையுட்கொள்ளாதிருப்பாரில்லை, இருந்தாலும்அவர்செத்தபோது துன்பமொழிந்துவாழ்வரொழிய நாட்டிலிருந்தநாள் மட்டுந் துயரையாற்றமாட்டார், பறவைகள் முதலாய்ப் பறக்கும்பருவம்வந்தவுடனே தங்கூட்டைவிட்டுப் போவனவென்றுன்னிட்டனென்க. (ஆகையால் மனிதராசைப்படாதிருப்பதுமரிது, கொண்டவாசையாறக் காட்டில்வருவதும் நல்லதென்பதுகருத்து.) (௨௫)

நசையட்டுநசைகடந்த நயஞ்செய்வான்றாளணுகின்
மெய்ப்
பசையட்டுவாழ்வரலாற் பகைத்தபாரில்வதிந்தனநாள்
வசையட்டுவாழ்பவரோ மழநீர்சூழ்ந்தமலைநண்ணி
யசைவட்டுநிலைபெறுதலன்னவென்றான்மறைவடிவான்.

உரை. — நாட்டிலாசையின்றியிருப்பது துன்பமிகுமென்றதற்குச் சூசைசொல்வான்: ஆசையைக்கொன்றுநீங்கியாசையைக்கடந்த பேரின்பத்தைத்தரு நாதன்திருப்பாதத்தையணுகினவருடலைவிட்டுச்செத்தபின்பு பெரும்வீட்டில்வாழ்வாரொழியப் பகைத்தபூவுலகிடத் தவிருந்தநாளும் வசையொன்றின்றிவாழ்வார். அஃதங்ஙனமென்னில் நீர்க்கடல்சூழ்ந்த வுயர்மலையையண்டினவ ரலைவின்றி நிலைபெற்றிருப்பது போலவென்றான் வேதவடிவாகநின்ற சூசையென்க. (௨௬)

போரேற்றிப்பகைத்தனபோற் புணரிபன்றுட்புடை
புடைப்ப

வாரோந்திமுகிற்புதைத்த வயிரக்குன்றங்குன் றுப[illegible]
தாரேந்திவசையேற்றுஞ் சடத்தமன்னோர்த[illegible]பகைக்.
கூரேந்திநிற்பரெவர் சொன்மினென்றான்றொல்லுணர்வன்.

உரை.— நாட்டிவிருந் தாசையில்லார் கடலாற்சூழ்ந்த மலையை யண்டினார்போல நிற்பரொன்றேயே, ஆயினும் போர் பொருதாற்போலப் பலநாளுங் கடலலைபுடையின் மோத மோத மேகத்தோடுகலந்த வுயர்ந்த வயிரமலையுங்கரைந்து கெடுமே, அத்தன்மையான் மாலையோடு வசையணிந்த வஞ்சகமார்புடையபாவிக ளறத்தோரைப்பகைத்துத் தளிர்த்தனன் பத்துநிற்பவருண்டோ வென்றா னல்லுணர்வுடைய மூத்தோ னதிட்டனென்க. (உஎ)

நீரேந்திமலர்மிதக்கு நிகரா வல்லோன்கையருளின்
சீரேந்தியவர்நில்லார் தெறுநர் தெவ்வுந்திருப்பயத்த
லேரேந்திவரைந்திட்ட வின்னகாதைகாட்டுமென்றான்
டாரேந்தியணிதிலத மெனநற்சீலப்படலையினான்.

உரை.— நீர்மலரெல்லா நீர்மேன்மிதக்கும்போல நிகரா வல்லமையுடையநாதன் றன்றயைக்கையா னம்மையேற்றிய காலத் தெவர்நில்லார், சத்துருக்களொருவற்குச் செய்யும்பகைமுதலா யாண்டவனுதவியா லவற்குச்செல்வங்களைப்பயக்குமென்று- இங்கேயழகுபெறவெழுதப்பட்ட கதைதானே காட்டுமென்றான் பூவுலகணிந்ததிலதம்போலநின்று சகல நற்சீலங்களைக்கோர்வையாகவணிந்த குசையென்க. (உஅ)

பொற்சாயலரிதங்கண் பொறித்தகாதையென்றனகா
விற்சாயல்கண்கனிய விரும்பிநோக்கிமதிப்புத்தே [ல்
டற்சாயல்மதிவல்லோய் தளிர்த்தவையந்தீர்சிறிது
புற்சாயல்சொல்வலெனப் புகல்மீண்டுற்றான்றவமூத்தோன்.

உரை.—அங்ஙனம் பொற்சாயலாகவரிதி லங்கேயெழுதப்பட்ட சித்திரக்கதையென்று குசைசொன்னவளவிலே யதிட்ட னின்பத்தாற் றன்கண்விளங்க விருப்பத்தோடு குசையைப்பார்த்துப் புதுவாய்முளைத்த திருச்சந்திரனைப்போல

மதிவல்லோனே! என்மனதிற்றோன்றிய சந்தேகந்தீரும்ப டி நான்புகழ்சொல்லாற் சிறிதுசெய்தியைச்சொல்வேனென் று அளவுஞ்சொல்லத்துடங்கினான் றவத்தின்மூத்தோனதிட் டனென்க. (௪௯)

வேறு.

புதிவளர்திங்கட்கோட்டுப் புரைவளரசனிவில்லான்
கதிவளர்வளிமுன்பாய்மா கடந்தபோர்முகத்தேறனை
னிதிவளர்மகுடம்பூண்ட நீபகனெனலுங்கோமான்
றுதிவளர்துறவுவெஃகித் துணர்வளர்காவில்வந்தான்.

உரை. — அதிட்டன் சொல்லத்துடங்கின கதையேதென் னில்: வளரிளம்பிறைக்கொம்பொப்ப வளைவாகவளர்ந்து வா னிடியொப்பக்கொடியவம்புகளையெய்யும் வில்லையுடையனை ய்ப் பலவகைநடைகொண்டு காற்றுமுன்னேபாயுங் குதிரை விட்டுக் கடந்தபோர்முகத்தரியசிங்கத்தொத்தவனைப் பொ ன்முடி சூழ்ந்தவரசனைய நீபகனென்பான் புகழப்பட்ட துற வினைசையான் மலர்ந்தவிக்காவிடத்துவந்தானென்க. (௫௰)

நீளரிமதர்க்கண்ணார்தம் நெடும்பகைதுறத்தலுள்ளி
வேளரிதமர்ந்தபோரில் வெற்றிகொண்டுவந்துமீண்ட
கோளரிநடப்பதேபோற் கோன்மையுநகருநீக்கி
வாளரிதிடையிற்பூட்டி வந்திவண்டனித்துச்சேர்ந்தான்.

உரை. — சிவந்தவரியிற்பொறித்த நீண்டகளிக்கண்மாதரி வற்காசைவிளைவித்து நெடுநாள்செய்தபகையைத் துறக்கும் படி மன்மத னரிதாய்த்தனக்குச்செய்தபோரில் வெற்றியை க்கொண்டு மகிழ்வோடுதிரும்பினாற்போலச் சிங்கநடையாற் செங்கோலரசுந் தன்னகருநீக்கி யிடையில்வாளைக்கட்டித் த னியே யிவ்விடத்து வந்துசேர்ந்தானென்க. (௫௧)

தெள்ளுறமின்னியார்த்த செல்லுறம்படர்ந்தநெற்றி
கள்ளுறமலர்ந்தகானங் கண்டருகுறுங்கால்வேட்கை
யுள்ளுறப்புதியதென்ற லுந்துவேளெதிர்கொண்டன்ன
வள்ளுறவாசங்கான்ற வனிலமாந்தெதிர்கொண்டானே.

உரை.— அங்ஙனம்வருகையிற் றெளியமின் வி[...] கங்களுட்கலந்த வுச்சிக்கொம்புகளின் மதுப[...] ந்த விப்பூங்காவை யவன்கண் டருகணுகிவருகை[...]வட் கையைமனதினுள் விளைவிக்கப் புதியதென்றலாகிய தேரேறி வந்தமன்மத னெதிர்பட்டாற்போலப் பூமலர்வாசனை மிகவு முமிழ்ந்துவரும் குளிர்காற்றெதிர்கொண்டானென்க. (௩௨)

புலம்புறாகேட்டுநண்ணிப் பூம்பொழிலொருங்குங்கு
ரலம்புறாமுகைத்ததேன்பூ வலரிருகரையில்விம்மிச் [ழ்ந்தீ
சிலம்புறாசிலம்பியோடத் தீந்திரைசுருட்டுங்கங்கை
கலம்புறாமணிப்பொன்மார்பன் கண்டதைக்கடக்கலாற்றான்.

உரை.— அங்ஙன நீபகன்கிட்டவருகையிற் காவினுட்பு லம்பினு ரோசையைக்கேட்டுவந்து நுழையும்வழிவிடாமலி க்காவெல்லாம்வளைத்துச் சுற்றியணிந்த விருபூமாலைபோலப் பூத்தவிரண்டுகரையினுட் சிலம்பினோசையின்முழங்கித் தீந் திரைசுருட்டியோடிவரு மோராற்றைக்கண்டு கலமொத்தக ன்ற மணிமார்புடையநீபக னதைக்கடக்கமாட்டாதேநின்று னென்க. (௩௩)

அவாவுறிநொந்துநிற்ப வம்புலிக்குழவிவெண்கோட்
டுவாவுறியமைவநோக்கி யுரங்கொடுவுந்தியப்பா
லிவாவுறியிழிந்தபின்ன ரியைந்ததன்மதத்தமாவைச் [ன்.
சுவாவுறிவிழுங்கல்கண்டா னுளங்குபொற்குன்றத்தோளா

உரை.— இக்காவினுள்வர வாசைப்பட்டவனாற்றைக்கடக் கமாட்டாம னொந்துநின்றவளவிற் பிறைபோலவளைத்த வெ ண்கொம்புள்ளவொருயானைவந்து தானேறும்படியமையக் கண்டுவீரமோங்கியதின்பிடரிமேலேறி யாற்றைக்கடந்தப் பாற்சென் றிறங்கினபின்பு தானேறிவந்தமதயானையை யோ ரரும்பு விழுங்கினதுகண்டான் விளங்கியபொன்மலையொ த்ததோளா னீபகனென்க. (௩௪)

மலைபுறங்கண்டமார்பன் மனம்வியந்தயிர்ப்பினோக்க
வலைபுறங்கண்டகந்தை யரவெழவளவில்விம்மித்

[illegible]கூலஞ் சிவணிமேற்பிறளக்கண்டே
[illegible]காவுள் ளியைந்தவாளேந்திப்புக்கான்.

உரை. — அங்ஙன மலையினுந் திண்ணியமார்பனிபக ன திசயித் தயிர்ப்போடுபோராநிற்பத் தான்முன்கடந்ததிரைகளைச்சுருட்டிவருப்புன லொலிமிக வளவின்றிப்பொங்கிக் கற்கரைகிட்டி மேற்பிரண்டோடக்கண்டு துணிவோடு தழைத்தபூங்காவினுள் வாளையேந்தி நுழைந்தானென்க. (௫௫)

பொற்கலத்தரிட்டமேந்திப் பூத்தகா நுழையும்போழ்திற்
சொற்கலத்தினியபாடல் தொடர்ந்தகின்னரம்பண்மற்றப்
பற்கலத்தெழுந்தவோதை பரிவறவிழிற்கேட்டு
விற்கலத்தலர்ந்தவிக்கா விரும்பிவந்தனராவொன்றான்.

உரை.— அங்ஙன மவன் பொற்பாத்திரத்து மதுவையேந்திறற்போல மதுபொழிந்து மலர்ந்தவிக்கா நுழையும்போது மனிதர்குரலா வினியபாடலு மப்பாடற்கிசைபடக் கின்னரமும் பண்ணு மற்றப் பலவகைவீணைவாயெழுந்தவோசையு மகிழ்வெய்திக்கேட்டு வொளிமுகத் தினிதின்மலர்ந்த விக்காவிடத்துவந்தவராவொன்றா னீபகனென்க. (௫௬)

காவெலாமுகைத்துப்பூப்பக் காலெலாஞ்சவரம்வீசப்
பூவெலாநறுந்தேன்றூவப் புள்ளெலாம்விளித்துப்பாடக்
கூவெலாநிகராவண்ணக் கோலநீணெறிபோயப்பால் [ன்.
மேவெலாவனப்புவாட்டும் வியன்றவோர்வெளியுட்சென்றா

உரை. — அங்ஙன நீபகன் றுணிவோ டிக்காவினுள்வருகையிற் காவெல்லா மரும்பின்வாய்மலர்ந்துபூக்கவுஞ் சூழவீசினகாற்றெல்லாம் வெண்சாமரையிரட்டவு மலர்ந்த பூவெல்லா மதுவைப்பொழியவும் பறவையெல்லாம்வாச்சொல்லியழைத்தாற்போலப்பாடவும் பூவுலகினிகராத வண்ணக்கோலத் தழகுபெற்ற நெடியதோர்வழிகடந்தபின்பு விரும்பின வலங்காரமெல்லாம் வென்றவழகினோ டகன்றவோர்வெளியையடைந்தானென்க. (௫௭)

மோட்டிளந்தேறல் தூவி முகைத்தருவொழுங்கிற்சூழ
நாட்டிளம்பிடியார்சாயல் நகைமயிலகவியாடச்
சேட்டிளஞ்சினைகடோறுந் திருமணிச்சாயற்பைம்பூ
வேட்டிளம்விழிகள் விண்ட வினந்தருநடுவிற்கண்டான்.

உரை.— நடுக்காவிடத்து நீயகன்கண்ட வெளியெங்ஙன மிருந்ததென்னில்: உச்சிக்கொம்புகளிடத்தி விளமதுப்பொ ழியு மலரைப்பூத்த பலமரங்களொழுங்குபடச் சூழநிற்பவு நாட்டிளம்பெண்களின்சாயலாக வழகியமயில்கள் கூப்பிட் டாடவு நடுவேபழகியவிளங்கொம்புகடோறு மணியின்சா யலாய்ப்பூத்த வாசமலர்கள் தம்மிதழாகியகண்ணை விழித்து நோக்கினாற்போல மலர்ந்தவோரிளமரமேநிற்பக் கண்டா னென்க. (௩௮)

மீணிறத்தலர்ந்தபைம்பூ விரைநிறத்தொழுகத்தீந்தேன்
கோணிறத்திடையில்வாய்ந்த கொழுந்தருவனுநோக்கிக்
காணிறத்தலர்ந்தசாந்தக் கடிமரமென்றுநிற்பப்
பாணிறத்தினியபண்சேர் பாடல்கேட்டொல்கிப்பார்த்தான்.

உரை.— அப்பொழுதவன்போய் வான்மீனொப்பமலர்ந்த பூவெலாம் வாசத்தீந்தேனைப்பொழியாநிற்ப மரங்களுள் ளி ராசாபோல நடுவேசிறப்பிற்பொலிந்துநின்றமர மெம்மர மென்றறியக் கிட்டப்போய்ப்பார்த்தவளவிலே மணவாய்ம லர்ந்த சந்தனமரமதுவென்றுகண்டு நிற்கும்போது சூழப் பாவின்பத்தினியவீணையோ டிசைபடப் பாடலைக் கேட்டுச் சீக்கிரமாய்த் திரும்பிப்பார்த்தானென்க. (௩௯)

சூழகமரங்கடோறுஞ் சூலுளைந்தீன்றதேபோற்
காழகம்பிளந்துசாய்ந்த காழகமுகிலிற்கூந்தல்
கேழகவுடுக்கண்மின்னிற் கெழுநுசப்பணித்தூசேந்தி
வாழகமலர்ந்தநூறு மாதரேவருவகண்டான்.

உரை.— திரும்பிப்பார்த்த நீயகன்கண்டவதிசயமேதெனி ல்: அவ்வெளிசூழ வொழுங்குபடநின்றமரங்களெல்லாஞ் சூ லுளைந்துபிள்ளையைப்பெற்றாற்போல வயிரமுள்ளவடிமரம்

பிளந்து பிளந்தவழியால் நூறுபெரியபெண்மாத ரிருண்ட
மேகத்தொத்தகூந்தலையு நிறவாளின்மீனேடொத்தகண்களையுமி
ன்னலொடொத்த நுண்ணிடையையு மழகியபொன்னுடை
யையுமிவையெல்லாவற்றையு மணிந்தேற்றி மகிழ்வோடு மன
மலர்ந்துகிட்டிவரக்கண்டானென்க. (௪௰)

நிழலெடுத்துலவுவிண்மீ னிறைமதிசூழ்ந்ததேபோ
லழலெடுத்தெரிக்குங்கண்ணா ராசனைவளைத்துவீணை
குழலெடுத்தினியவோதை குயிலெனக்குயிலநூறுங்
கழலெடுத்தாடிப்பாடிக் கனிவெடுத்தினையசொன்னார்.

உரை.— ஒளியைவிட்டு வானிலுலாவியமீன்கள் முழுமதி
யைச்சூழ்ந்தாற்போல நெருப்பினைவீசி யுயிரையாசையாலெ
ரிக்குங்கண்ணையுடையம்மாத ரங்கனங்கிட்டவந்து நீபகனை
ச்சூழவளைத்து வீணையுங்குழலுமற்றனவுங் கிளைத்தவேழி
சையோசையோடிசைபடக்கைபிடித்தேற்றிய பலகுரலோ
சை குயிற்குரலாகவினிதாய்க்கிளம்ப நூறுபேருங் காலெடுத்
தாடிப்பாடி யின்பமா யிவற்றைச்சொன்னாரென்க. (௪௧)

தூசனைமரங்கள்சூழ்ந்த துணர்ப்பொழின்முன்னிவில்
காசனைவிருப்பம்பூண்ட கருத்துனைமறவாவெஃகுஞ் [செய்
சாசனையுவப்பவந்தாய் சாசனையுவப்பிற்காவு
மீசனைக்கண்டதேபோ லின்பெழக்காணுயென்றார்.

உரை.— அவர்சொன்னதேதென்னில்: மன்னனே! நீமுன்
னேயன்புவைத்திருந்த சாசனையென்பவள் பொன்மணியா
டையுடுத்தாற்போல மலர்ந்தமரங்களாற்சூழ்ந்த விப்பூங்கா
விடத்துனக்குமுந்திவந்து விளங்கியமணியாக வுன்மேல்வை
த்தவிருப்பத்தைவிடா தணிந்தகருத்தோ டவளுன்னைமறவா
மல் விரும்பினவளாகையி லவள்மனமகிழும்படி நீயிங்கே
வந்தாய், அவள்மகிழ்ந்தவின்பத்தல்லோ விக்காவுஞ் சுவாமி
யைக்கண்டாற்போல வுன்னைக்கண்டவளவிலே மலர்ந்துகளி
கூரவும் பாரென்றாரென்க. (௪௨)

பாணெறியிவற்றைப்பாடப் படர்ந்தசந்தனமும்வீறி
வாணெறிபழித்தநீண்கண் மடந்தையேயுறப்பட்டெய்த

வேணெறியொழுகித்தான்முன் விகழ்ந்தசாசனையின்சாயந்
கோணெறிமுகத்திற்கண்டு குலைந்தயிர்ப்புற்று நின்றான்.

உரை.— அங்ஙன மாடிய நாறுபேரும் பாவாக விவற்றைச்சொன்னபின்பு நீபகனருகுநின்ற சந்தனமரமு மடியிற்பிளந்து வாளின்கொடுமையைப்பழித்த நீண்டகண்ணையுடையவோர்மடந்தை புறப்பட்டுவருகையின் மீனொத்தமுகத்தையுற்றுப்பார்த்த நீபகன் றான் முன்மன்மதன்காட்டிய காமவழியாலன்புவைத்திருந்த சாசனையின்சாயலென்றுகண்டு மனதிற்குலைந் தையப்பட்டு நின்றானென்க. (௪௩)

வாளணிகயற்கண்மின்ன மணியணிக்குழைவில்வீச
நீளணிதயங்கிநாற நிறத்துகிலொளிகள்விம்மக்
காளணியெறிவேற்சாயற் கனிவுகுத்துயிருண்டுஞ்சொல்
வேளணிதிலதமொத்தாள் வீணைநற்குரலிற்சொன்னாள்.

உரை. — அங்ஙனஞ் சந்தனமரத்திற் புறப்பட்டபெண்ணேவென்னில்: வாளையேந்தியகயல்மீனொத்தவிருகண் மின்னவு மணியாலழகுபெற்றகாதணி யொளியைவீசவு நீளமாய் மார்பிற்றூங்கியமணிவடங்க ளசைந்துவிளங்கவு முடுத்தபொன்னுடை சுடர்களைச்சூழவிடவுநிற்ப நஞ்சுதோய்ந்த வெறிவேலொப்பவின்பத்தைக்காட்டியுயிரைக்கொல்லு மினியசொல்லைக்கொண்டு மன்மதனணிந்த நெற்றித்திலதமொத்தவள் வீணைபேசினாற்போல விவற்றைச்சொன்னாளென்க. (௪௪)

மடங்கலேறன்னையென்றார் மடங்கவிற்கொடியனானாய்
தடங்கையேகொலையில்விஞ்சித் தளர்ந்தவென்னுயிர்கொன்றாயென்
குடங்கையேமறந்தாயுன்னைக் குனித்துநான்றேடமுன்னி
முடங்கலேவிளைகான்வந்தேன்முற்றவோவிரங்காயென்றாள்.

உரை.— அவள் நீபகனைநோக்கிச் சொன்னதேதென்னில்: சிங்கராயனன்னையென்றோ சிங்கத்தினுங்கொடியனானாய், உன்றடக்கையே போர்முகத்துயிர்களையுண்டுகொலையிற்பழகி யிப்பொழுதுமிஞ்சித் துன்பத்தாற்றளர்ந்த வென்னுயிரையு

க்கொன்[illegible], இனிதாய்நீ முன்சாய்ந்திருந்த வென்குடங்
கையை[illegible]தாயே, நானுன்னைமறவாமற்றேடி மூங்கில்கூழ்
[illegible]த்துனக்குழந்திவந்தேனே, நீயோமுற்றமுடி
[illegible]ரக்கிரங்காதிருப்பாயோ வென்றுளென்க. (௪௫)

மட்டுயிர்ப்பதுமவாயாள் வயிரக்குன் றுருகத்தேம்பி
நெட்டுயிர்ப்புயிர்த் துவிம்மி நெய்த்திடை துவண்டுவாட
வட்டுயிர்ப்பசையுண்பேய்க ளருந்தவந்தவிர்க்கமாயை
நட்டுயிர்ப்பனவென்றெண்ணி நரபதிதேறினானே.

உரை.—மதுவுக்குயிர்தருந் தாமரைவாயையுடையா ளிவ
ற்றைச்சொல்லி வயிரமலையுமுருகும்படி தேம்பிப் பெருமூ
ச்சுவிட்டழுது நொந்த நுண்ணிடை துவண்டுவாடாநிற்ப ந
ரபதியாகிய நீபகன் சாசனையிங்கேவந்ததேதென்று நல்லுயி
ருண்ணும் பேய்களாக்கு நானினைத்ததவத்தைத்தவிர்க்கும்ப
டியிவற்றைநட்டுச் செய்தமாயைவித்தை யிதுவென்றெண்
ணி மனதிலேதேறினனென்க. (௪௬)

தேறினன்சுழற்றும்வாளாற் சிதைவுகமுளைத்தசாகி
நூறிநான்றுமிப்பலென்ன நுண்ணிடையணங்குந்தீந்தே
னூறிநான்றெரிந்தசாந்த மொழிபவோசெய்வாயென்று
கூறினளொருங்குகையாற் கொழுந்தருத்தழுவினாளே.

உரை.—அங்ஙனந் தேறியநீபகன் வாளைச்சுழற்றி யென
க்குக்கேடுவிளைவிக்கும்படி முளைத்தவிம்மரத்தையழித்துவெ
ட்டுவேனென்றான், என்றவுடனே யருகுநின்ற நுண்ணிடை
ப்பெண்ணு நானிருக்கும்படிதெரிந்த தீந்தேனூற்றதாகி
யசந்தனமரத்தை வெட்டுவாயோவென்றுசொல்லிப்போய்
வெட்டாதபடி யம்மரத்தை யொருங்குடனிருகையாற்றழுவி
னாளென்க. (௪௭)

பூங்கணையுழுதநெஞ்சம் புண்படவுருவிப்பின்னர்
பாங்கணைமரங்கொய்தொக்கப் பகைத்தசாசனையுங்கொல்
வாய்
தீங்கணைகொடியோயென்றாள் செல்வனுநகைத்துன்மாயை
யீங்கணைகொடுமைகற்றே னென்றுவாள்வீசினானே.

உரை. — அங்ஙன மன்னன் கையான்மரந் [...]த்தழுவிச் சொல்வாள்: உன்னைவேண்டி மன்மதன்முன் [...] புகளாலழைப்பட்ட வென்னெஞ்சு புண்ணு[...] ல்வாள்பட்டுருவினபின்ன ரழகியவிம்மரத்தைவெட்டியொ ருங்குடனீபகைத்த சாசனையாகியவென்னையுங் கொல்வாயா கத் தீயகொடியோனேயென்றாள், அவற்றைக்கேட்ட நீபக னகைத்து நல்லதுன்மாயை யிங்கேசெய்யநினைத்தகொடுமை யை நன்றாய்க்கற்றேனென்று துணிவோடுமரத்தடிமேல்வா ளைவீசினனென்க. (௪௰)

நாறுசெம்மணியின்சாயல் நயப்பெழநின்றாள்கொண்
கீறுமையுருவங்காட்டிக் கிளைத்ததோளிருநூறாக்கி [மூ
நூறுகைவடிவாள்வீச நூறுகைகிடுகையேந்தச்
சீறுநெய்யெயிற்றுநீண்கூன் றிங்களேதோன்றநின்றாள்.

உரை. — அங்ஙன மவள்நயங்காட்டியவளவி லவன்மனங் கலங்காமையாற் பயங்காட்டினா லவன்மனங்கலங்குமென்று விளங்கியசெம்மணிச்சாயலாக மகிழ்வினைச்செய்யும்படி நி ன்றவள் பயமிடும்படி மேகங்களைச் சென்னியாற்கீறு முய ர்ந்தகரியவுருவத்தைகாட்டினளாய்க் கிளைத்தவிருநூறு கை யையோங்கினளாய் வலக்கைநூறு நூறுவாள்களைவீசினளா யிடக்கைநூறு நூறுகேடயங்களையேற்றினளாய்ச் சீறுவாயி னளா யூனொழுகுமெயிற்றினளாய் வளைந்தபிறையொத்த பெ ரும்பல்லைக்காட்டிநின்றாளென்க. (௪௧)

பண்கிளைத்திசையிற்பாடல் பணித்தமற்றரிவையாருங்
கண்கிளைத்தெழுந்தசெந்தீக் கதத்தநூறரக்கராகி
விண்கிளைத்திடியேறஞ்ச விபுலைசூழ்நடுங்கவார்த்துப் [ர்.
புண்கிளைத்தொழுகுநெய்த்தோர் பொழிபடையேந்திநின்றா

உரை. — வெருவிடுமுருவோடு மவளங்ஙனநிற்ப வீணைவா ய்க்கிளைத்தபற்பலவிசைபிடித்தேற்றிய வினியபாடல் முன்னி யற்றிநின்ற மற்றநூறுமாதரும் கண்வழிகிளைத்துத் தெரித்த செந்தீயுமிழுங்கோபத்து நூறிராக்கதரைப்போலவாகி மே கங்களைக்கிழித்துப் பலவாயிடித்துவிழு மிடிமுழக்கங்குறை

...கெல்லா நயினுறும்படி வலிதாயார்த்தாய் புண்வழி
...ரத்தக்கரைக் கொப்பளித்த டலவாயுதவகைகளையே
... மைநின்றானெனக. (ரு௰)

காரொழுந்தன்மைவாள்செய் கதிர்புதைத்திருளவான்
மேயாவொழுந்தன்மையி னிப்புயர்கிழித்திடிகளார்ப்ப [மேற்
நேவொழுந்தன்மைபூங்கா நிரயமேதோர் வெருவவீங்கச்
சூவொழுந்தன்மைத்தஞ்சாத் துளங்கினான்வயிரநெஞ்சான்.

உரை.— அவ்வெல்லாருமஞ்சனம் வெருவிடச்சூழநிற்பக் கருமுகமேகங்களெழுந்து வானெனியெல்லாத்தையும் புதைத்துச் சூழிருள்மிகவும் வான்மேற் போர்பொருதாற்போல மின்னி மேகங்களைக்கிழித் தெண்ணப்படாத விடிகள்விழுந் தூழுழ்கவு மதற்குநேர் பூங்காவெல்லா நரகம்போலமிகவும் வெருவிடநிற்பவு மிவையெலாமிங்ஙனமாகியு மிவ்வகைத் துன்பமெல்லா மெழுந்தவளவிற் கவனும் வீரத்தெழுந்தஞ் சாமல்விளங்கினின்றான்வயிரநெஞ்சுடையநீயகனெனக. (ருக)

உன்னியதவத்தைப்பேண வொழித்ததீயினிமைவெஃ
கேன்
றுன்னியவிடுக்கணஞ்சேன் சுருதியிதெனக்கென்றோங்கி
மன்னியதுணிவிற்றேர்ந்த மலகைகள் நரகில்வீழ்க
மின்னியவடிவைவாளால் வியன்மருவீழக்கொய்தான்.

உரை.— தங்கனங்கலங்காதிருந்தநீயகன் றேறிச்சொல்வான்: நானினைத்ததவத்தைக் குறையின்றிப்பேணி முடியும்படி நான்முன்விட்டொழிந்த தீயவின்பங்களை யினிவிரும்பாமலும் வருத்துன்பங்களுக்கஞ்சாமலுமிருப்பதே யெனக்கு வேதமாகநற்கு முறுதியிதுவென் றுமனதிலோங்கிக் கொண்டசையாதுணிவினாற் றேர்ந்து முன்சொன்னதெல்லாங் காட்டவந்தபசாசுகள் நரகத்தில்விழும்படி யவன்றன்வாளாலச்சந்தனமரத்தை விழத்தாட்டிவெட்டினனெனக. (ருஉ)

தொல்வினையலகைபோய்த்தற் கொள்கையிற்கானந்
தோன்றிப்

புல்வினையறப்பநோற்றான் பொலிந்தநீபகனென் [illegible]
நல்வினைபகைத்தபேய்கள் நயமொடுவெருவுகாட்டி
மல்வினையொழிக்கவோர்ந்த மாலையையேயின்றுமெஞ்சா.

உரை.— அங்ஙனமதெல்லாமாலையவித்தையாற்காட்டவந்த வுயிரைக்கொல்லும்பசாசுகள்போயிப்பூங்காவுமுந்தின் வரியவழகுமின்றிப் பின்றினவெருவுவடிவுமின்றித் தன்சுபாவத்தன்மையாற்றோன்றிப் புல்வினையாகிய தீவினை கெடும்படி யருங்குணத்துயர்ந்த நீபகனிங்கே தவத்தைச்செய்தான், நல்வினைகளைப்பகைத்த பசாசுகள் நயமும்பயமுங்காட்டி மல்வினையாகிய வவன்றவத்தைக்கெடுக்கும்படி யன்றுநினைத்த மாலையத்தொழிலே யிந்நாளையிலுங் குறைவின்றிச் செய்துகொண்டுவருவனவென்க. (௫௫)

வெங்கணேரிரவியொத்த விடலையேநெடுநாளேம்ப
விங்கணேயுறைந்தயோழ்தி லிவையெலாம்வரைவித்தாரு
லங்கணேயெழிற்பார்த்தல்லாலறிகிலேமதிதியேல்வெண் [ன்.
டிங்கணேர்தெளித்தநூலோய் செப்புதியென்றான்மூத்தோ

உரை.— அங்ஙனம் வானத்திற்கொரு வெங்கணனாகி நிற்குஞ் சூரியனையொத்தமன்னனாகியநீபகனிங்கேயிருந்து நெடுங்காலத்துத் தவஞ்செய்திருக்கும்பொழுதி லவன்றனிச்சித்திரங்களையெழுதுவித்தானாம், நாங்களோவெனி லெழுதினவழகினைப்பார்த் ததிசயப்படுவதல்லா தெழுதிய சித்திரங்கள் காட்டியசரிதை யின்னதென்றறியோம், சந்திரன்பொழிந்த பாற்கதிரொப்பத் தெளிந்தவுணர்வினையுடையோய்! நீயச்சரிதையறிந்தாயாகிற் சொல்லுவாயாகவென்றான் மூத்தோனாகிய வதிட்டனென்க. (௫௬)

வேறு.

பண்காலிசைபடுத்திப் பகர்ந்தவுரைவளன்கேட்டு
மண்காவலற்காப முறையிலறமவிநீரார்
விண்காவலனருளால் வினைகொள்ளாரெனக்காட்டத்
தண்காவெழுதியன்ன சாற்றுதுமென்றுரைகொண்டான்.

அங்ஙனமதிட்டன் வீணைவாயொழு மின்னிசைக ளையென்ன வின்பத்துறைத்தயாவையுஞ்சூசைகேட்டு மன்ன னெயிபநீயகன் றனக்குவந்தமுறையான் மயிறத்துயர்ந்தோர் வானரசனாகியகடவுள்செய்யுந் தயையினாதவியால் வினைகொ ள்ளாவென்றுகாட்டும்படி யிக்குளுங்காவிடத்தெழுதுவித்தக தையை நான்சொல்விக்காட்டுவேனென்று சூசைசொல்லத் தொடங்கினானென்க. (௫௫)

மின்னார்கதிர்தெளித்தீங் கோவியமாய்வேந்தெழுதிப்
பொன்னார்மணிக்குப்பை போன்றுநிழலுமிழ்ந்திலங்கு
மின்னொல்குலத்து,முந்தையராமிவர்சரிதை
முன்னார்மொழிபிறழா மொழிகுதுநான்கேண்மினென்றான்.

உரை.—மின்னல்வாயொழுகுங் கதிர்களைத்தெளித்துச் சி த்திரமாகத்தோன்றும்படி யெழுதப்பட்டுப் பொன்னிடத்த ழுத்திப் பதித்தமணிகளின்குப்பைபோலச் சுடர்பொழிந் தொளிரு மிவரொலாமென்குலத்தின்முன்னிருந்த பிதாக்க ளே, இவர்கதை முன்னோர்சொன்ன முறைதப்பாம லான் சொல்லக்கேட்பீராகவென்றான் சூசையென்க. (௫௬)

ஐயைஞ்ஞாறுதொடர் நானூற்றாண்டுமுனர்
பொய்யைநூறுபுகழ் பொலிவேதநெறிவழுவா
மெய்யைநூறுதவம் விளைத்தவரும்வாத்தொகையான்
மையைநூறுவப்பில் வாழ்ந்திருந்தான்யகோபென்பான்.

உரை.— இரண்டாயிரத்துத் துளாயிரத்தாறுவருடமுன் னே பொய்யையொழித்துப் புகழிற்பொலிந்த வேதநெறியி ல்வழுவாம லுடலையுருத்ததவத்தால் விளைந்த வரங்கள்மிகுதி யான் மயக்கமில்லாத மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்திருந்தான் ய கோபென்பவனென்க. † (௫௭)

சீரார்புகழ்மிக்கோன் செய்தவத்தான்முற்கொண்ட
தாராரணங்களித்த தனையருமீராறுபினர்
காரார்பிற்குழலாள் களித்தீன்றவிருவரினுள்
ளேரார்மூதுனளை யாணரனென்றிவன்றானே.

---

† Genesis cap. 37. சனிப்பாகமத்து-௩௭-ம். அதிகாரம்...

உரை.—அங்ஙனம் பெருஞ்சீர்ப்புகழின் மிக்கோன் [illegible]
பென்பவன் செய்ததவத்தினுன் முதற்முரந்தந்த [illegible]
ளையன்றிப் பின்புகொண்ட மேகக்கூந்தலா ளிருபின் [illegible]
ப்பெற்ருள், இவ்விருவருள் ளேமூத்தவனுகிய ஆணரனென்ப
வ னிவன்ருனென்று விரலாற்சித்திரங்களுக்குள்ளே [illegible]
ருன்குசையென்க. (ஆணரனெனினும் வடமொழிய [illegible]
ச்சப்பனெனினு மொக்கும்.) ([illegible])

அறங்கொண்டிவன்வளர்த்தே யாங்குவளைத்திட்டன
உறங்கும்பொழுதினைத் தொருமீனுமிருசுடரு [போ
பிறங்குந்தன்மையில்வந் திறைஞ்சவயோ லினைத்தன்ருள்
பிறங்குங்கதிர்தவழும் பெற்றியைக்கண்டேனென்ருன்.

உரை.—சொன்னவாணரனென்பா னல்லறத்துணையாய்
வளர்ந்தபின்ன ரங்கேயெழுதினபடி தானுறங்கும்போது
வான்மீன்பதினொன்றுஞ் சந்திரசூரியனும் வானத்தினின்றி
றங்கித் தன்னிருபாதத்திற் பெருங்கதிர்தவழும்படி தன்னைவ
ணங்கினாற்போலக்கண்டான், அங்ஙனங்கண்டேனென்று மற்
றவர்க்குச் சொன்னனென்க. (௫௬)

தெரியாநாந்தந்தை தாயுனையோ தெண்டனிட
வெரியார்சுடர்தொழுக தெனப்பகைத்தார்முனோர்
பெரியாருடைச்செல்வங் காண்சிறியார்பெரும்பகையே
யுரியாரரவரென வுரைத்தார் நாவுடைநீரார்.

உரை.—ஆணரன்கண்டகனவைக்கேட்டவனன்னன்மா
ரெல்லாருங்கோபித்து இதென்தாமதிகெட்டு நாங்களு மெற்
தாய்தகப்பனு முன்னைத் தெண்டனிடுவோமென்றதுபோல
வோ நீயவ்வான்மீன்களு மிருசுடர்களுமுன்னைத்தொழக் க
ண்டதென்றுயென்று மிகவும்பகைத்தார், அங்ஙனம்பெரி
யோர்கொண்ட செல்வங்களைக் கண்டசிறியோர் பெரும்ப
கைகொள்வாரென்றூர் நாவிற்பெரியோரென்க. (௫௭)

தேருப்பகைமூற்றித் திலத்தவனைவரக்கண்டே
யீருய்க்கண்டகன வெவன்செய்யுங்காண்மினெனு

வாருச்சடைத்தலன்று ரவனையடவோர்த்துபினர்
கோருக்கொல்வதற்குக் கூவவினுள்வீழ்த்தினரே.

உரை. — அங்ஙன மவர்கொண்டபகைதேறுமன் முற்றி
யொருநா ளாணரனைக் காட்டிலேவரக்கண்டு சிறிதுநாள்
முன்னே யிவன்கண்டகனு வென்னசெய்யுமென் றுயாருங்க
ளென்று நகைத்து மாறுதவஞ்சனையுடையரா யவனைக்கொ
ல்லநினைத்தார், பின்பு கொல்லாமற்கொல்லும்படி யவனைப்பா
ழாய்நின்றவொருகிணற்றிலுட் போட்டாரென்க. (௬௧)

அழுவாண்டிவிழுவா னயர்ந்தொருங்குகைகூப்பித்
தொழுவானனிதிப்பான் சுழன்றேங்கிவிம்முவனும்
விழுவானெனவுதைத்து வேங்கையனார்வெகுண்டறநூல்
வழுவானைத் தூக்கி வற்றியதாழ்குழிபெய்தார்.

உரை. — அப்பொழுதாணரன்றழுவா னவரடிமேலேவிழுவா
னேந்தேங்கி முழுதுங்கைகூப்பி யவரைவணங்குவான் றுதி
ப்பா னேங்கிவிம்முவான் றம்மடியில்விழும்போ தவரவனை
யுதைத்துக்கொடியபுலிகளைப்போலக்கோபித்து நல்லறவழி
யில்வழுவாத வாணரனைத்தூக்கி வற்றிய தாழ்ந்தகிணற்றிற்
போட்டாரென்க. (௬௨)

இப்பால்வளர்ந்தகிணற் றுணரனையிட்டனபின்
னப்பால்வரித்தபடி யதர்வரவாணிகர்கண்டு
தப்பாலீங்கொழித்தாற் றுறும்பொலிசையாநிவர்க்கு
விப்பாமெனவெடுத்து விற்றளித்தாரக்கொடியார்.

உரை. — விரலாற்சித்திரங்களைக்காட்டி யிங்கேயெழுதப்
பட்டகிணற்றி லாணரனைப்போட்டபின்ன ரங்கேயெழுதின
படி சிலவாணிகர்வழிவரக்கண்டு இவனுணவின்றியிங்கேசெ
த்தா னமக்குவரும்லாபமென்ன வருகின்றசெட்டிகள்கையி
லேவிற்றுப்போடுவோமென் றவனையெடுத் தக்கொடியநெ
ஞ்சினர் வாணிகர்க்குவிற்றுக்கொடுத்தாரென்க. (௬௩)

நீந்தைக்கஞ்சாதா ராணரன்முன்னிடுத்த
வித்தைக்கெழுதியதா சிற்றுதிரமேற்சிதறித்

தந்தைக்கதுகாட்டித் தம்பியுடையோர்விதெலு...
சிந்தைக்கிரங்கினர்போற் சினப்புலியோசெறித்த தென்றார்.

உரை.— அங்ஙனந் தம்பியைவிற்றபின்பு நிந்தைக்குச் சற்றுமஞ்சாதவ ரவன்முன்னிளமையாயுடுத்திருந்த வழகுடையெழுதினசட்டையைக்கிழித் தங்கங்கே யிரத்தத்தினாற்றோய்த் ததனைத்தகப்பனுக்குக்காட்டி யிதுவெந்தம்பியுடுத்திருந்த சட்டைதானோவென்று தாமுந்தாந்திரங்கினாற்போல வையோகொடியதோர்புலி யவனைக்கொன்றதோவென் றுரைசெய்தனரென்க. (௬௪)

ஆங்குபொறித்தபடிக் கலைகேட்டமுதிர்தாதை
தீங்குபொறித்ததுகில் தினைப்பக்கண்ணீர்பொழியப்
பாங்குபொறித்தமுகப் பாலனுக்கன்றிரங்கியழு
தீங்குபொறித்தமுறை காண்மினென்றானிணர்க்கொடியான்

உரை.— அவராங்கேயெழுதினபடிசீலையுங்காட்டிச் சொன்னதைக்கேட்டவயதின் முதிர்ந்ததாதை யவர்கொடுமைகொண் டிரத்தத்தாலெழுதப்பட்ட சீலையைக்கையிலேற்றி விட்ட கண்ணீரால்முழுது நனைத்து வழகினாலெழுதப்பட்டமுகத்தையுடையபாலனுக் கவனைத் தன் மனதிலேயிரங்கி யழுத்தன்மை யிங்கேயெழுதினசித்திரத்திற்பார்ப்பீராகவென் று சொன்னதை விரலரற்காட்டினான் பூங்கொடியேத்தியகுசையென்க. (௬௫)

வேறு.

ஏங்கெழுமொலியோடியாவருமிரங்க வினமணித்தவிசி
ன்மேலெழுந்து [மலிற்குழையப்
தூங்கெழுதுணையம்பூந்துகில்குழையத் துளிமதுப்புயற்கு
பாங்கெழுமணிகள்குழையவாய்குழையப் பதுமவாண்முக
நலங்குழைய [ளன்சொன்னான்.
வாங்கெழுதியபொற்சாயலராளரொன் றறிட்டன்கேட்டிவைவ

உரை.— அங்ஙனஞ்சொன்னதைக்கேட்டுச் சூழநின்றவிருடிகளெல்லாரு மொலியெழவேங்கி யிரங்காநிற்ப வதிட்ட

ன் ... யைநோக்கிச்சொல்வான்: ஐயா நவமணியாற்செய்
தலங்கரித்த மெத்தையின்மேலெழுந் தடுத்தநுரையின்மெ
... நூற்றுகில் தூங்கிக்குழையாநிற்பவு மதனைத்துளித்த
மேகத்தொத்தகூந்தலு மழகுசெய்யத்தூங்கினைமணிவடங்க
ளும் வடிவுளவாயுந் தாமரைமுகத்தினழகு மிவையெலாங்
குழையாநிற்பவு மங்கேபொற்சாயலாகவெழுதப்பட்டவளி
யாளையாவென் றுகேட்பச் சூதை மறுமொழிசொன்னனெ
ன்க. (௬௬)

விளையுமிழ்நெடுங்கான்வாணிகர்கடந்து விளைதிருவெ
.சித்துநாடடைந்து [ர்தன்னித்
வளையுமிழுயிர்ப்பென்றகிற்புகையுமிழ்ந்த மாடநீள்கோனக
சிளையுமிழ்கனிச்சொல்லாணரன்சென்று திருத்தகும்பூத்தியா
த்காளாய்ப் [வளர்த்தான்.
புளையுமிழ்துயர்நீத்தறத்துணைபிரியாப் புவிநுதற்றிலதமாய்

உரை. — முன்சொன்னபடி யாணரனைவில்லயாகக்கொண்
டவாணிகர் வாசமலர்ப்பூங்கானகவழியைக்கடந்து செல்வங்
களைவிளைவிக்கு மெசித்துநாட்டிற்சேர்ந்து பொன்மலைபெ
ருமூச்சிட்டாற்போல வகிற்புகையுமிழு முயர்ந்தமாளிகை
ச்சிறப்பி னீண்ட விராசதானிநகரில்வந்து வீணைநரம்பின்
வாய்க்குரலொத்த கனிந்தசொல்லி னணரனங்கே பெருஞ்
சீர்ச்செல்வத்துயர்ந்தபூந்தியானெனப்பவற்கடிமையாகிப் பா
வத்தால்வருந்துன்பமின்றி யறநற்றுணையைப்பிரியாமற் பூவு
லகிற்கு நுதலணிதிலதமாக வளர்ந்தானென்க. (௬௭)

திடம்புனைந்தமைந்தவறத்தரும்பயனே செய்தவர்க்க
ன்றியுமவர்தம் [தெனத்தகுமால்.
புடம்புனைந்தவர்க்கும்வான்சுடரொளியாற் பூமியுமொளிர்ந்
பட்டம்புனைந்தென்னவாணராணரனப் பதியகத்தெய்தியபி
ன்னர் [னடைந்தான்.
தடம்புனைந்துயரப்பூத்தியான்றனுஞ் சால்புயர்திருப்பய

உரை. — வான்மேற்றிரியுஞ்சுடர்களின்றெளியா லிப்பூவுல
கும்விளங்குவதுபோல வறுதிவிடாதோங்கிய நல்லறம்விளை

த்தபயனே யவ்வறத்தைச்செய்தவர்க்கல்லா[illegible] மவனைச்
சேர்ந்தவர்க்குந்தருமாம். அவ்வனஞ் சித்தி[illegible]னைவற
கொடுதோன்றிய வாணரனம்மலையிடத்தக்[illegible]
அவனையடிமையாகவைத்திருந்த பூத்தியானு[illegible]
பொலிந்துயரும்படி செல்வப்பெரும்பயன் மிகவுமடைந்
தானென்க. (௯௮)

பாரணைநிவழுவாதாடலேயின்பம் பயக்குமாமுடவர்க்
குஞ்சோலக் [மாட்சி
கோவணைநிவழுவா தெங்கறத்தொழுகி குணிக்கருமாணரன்
சேவணைநிவழுவா நாய்கனைக்கண்டு சிறந்தவன் பியல்பிலோர்
மகவின் [பணித்தான்.
மாவணைநிவழுவாத்திருத்திய செல்வ மனையெலாமவன்கையிற்

உரை. — பாடலோநிவழுவாம லியல்குட்லே யுடமாட்டாத்முடவர்க்கு மின்பத்தைப்பயக்குமாறுபோல வான்மீனெப்ப வழுவாமல்விளங்கிய வறத்தினொழுகியா னினைப்பதற்கரியமுறைமயி லாணரன்காட்டியமாட்சிமை நெடுநாளும்வழுவாததென் றவனுயகனுகியபூத்தியானுக்கண்டு மகிழ்வெய்தி யவனையடிமையென்றெண்ணும லவ்விக்சிறப்பினுலொருமகனுக விடாகபெருமையோநடத்தித் திருத்திய செல்வநிறைந்த தன் வீடெல்லா மவன்கையிலொப்புக்கொடுத்தானென்க. (௯௯)

தோள்கடைந்தழுத்தியணிமணிச்சாயற் றுலங்கியவா
ணரன்மாளை [த்தை
வாள்கடைந்தழுத்திமதர்விழிநாய்கி மருளுறக்கண்டுகண்டுள
வேள்கடைந்தழுத்தியெவியகணையால் விருப்புறிக்கற்பெழி
ல்சோர [ப்பாவையோடொத்தாள்.
கோள்கடைந்தழுத்திக்கொழுஞ்சுடைக்கோலங் கொண்டம

உரை. — அங்ஙனமாணரனுடைத்தவனுகையி லவன்றோளிரண்டையுங்கடைந்து மணிகளையழுத்திவைத்ததுபோல விளங்கிக்காட்டியவழகினை யவளுயிர் மயக்கமுறும்படி வாளழுத்திய தன்கண்ணுற்பார்த்துப்பார்த்துநிற்க மன்மதனவ

...த்தைக்கடைந்தாற்போல வப்பொழுதவள்மேல்விட்ட
...ளாடலாசையுட்கொண்டு கற்பினழகுசேர்ந்தழிய வதி
...மயான் மீன்களைக்கடைந்தமுத்திச் சுதையா லொப்ப
...ய்த மட்பாவையைப்போல நின்றுவிளங்க. (௭௰)

பணிநிறத்தருகின்மருவிடவிளித்துப் பணித்தவேலையயவன்
செயுங்காலை [ஞ்சாற்
மணிநிறத்தவிர்ந்தவாரணான்முகத்தின் மயணிறத்தருந்தியந
பிணிநிறத்தெழுந்தவிரகநோயாற்றுப் பெண்மையின்காணி
யாதாரண [பொடுசோர்வாள்
மணிநிறத்துமைமற்றசால்பிருந்பேசா வயர்ந்துநெட்டுயிர்ப்

உரை.—அங்ஙன மவளுட்கொண்டவாசையாற் பணிபூமி யமிட்டபாவனையாக வழைக்கடி யானைரனைக் கிட்டவரவழைத் துப் பணித்தவேலையை யவன்செய்யும்பொழுதின் மணிநி றத்தொளிவிட வலர்ந்தவாரணான்முகத்திமேல மயக்கத்தோடு ண்டதன்குசிறுநீ பிணியைக்கொண்டாற்போல வுட்கொண்ட விரகநோயாற்றுமற் றுன்மணிவடத்தொட்பப் பெண்மையி ன்காணியாகிய நாணத்தைக்கொண்டமிகுதியாற் பேசக்கூ சிவருந்திப் பெருமூச்சுகளைவிட்டுச் சோர்ந்துநின்றுவிள ங்க. (௭௧)

வீங்கியவுயிர்ப்பிற்பொங்கியகாம வெந்தழல்வீக்கவுமா
ற்று [யிற்சாய்ந்து
தேங்கியதன்மைமிவளசமழ்மதுப்பெய் யிளமுகைச்சேக்கை
தாங்கியதோட்டியமுத்திவெல்யாகன் சாய்த்துவீழ்த்துவா
வெனநாண [ந்தான்.
நீங்கியவவாவுட்பொங்கலின்விளித்த நினைவுணராதவன்சேர்

உரை.—அங்ஙனமவளயர்ந்துவிட்ட பெருமூச்சினு லா திருற்போலப் பொங்கியகாமச்செந்தீமிகுதியைப் பொறுக் கமாட்டாதவளேங்கி வாசமதுப்பொழி யிளம்பூவரும்புக ளாற்செய்த மெத்தையின்மேற்சாய்ந்தனளாய்க் கையிலேந் தியவங்குசத்தை மத்தகத்தழுத்திப் போர்முகத்தருஞ்செயங் கொள்ளும்படி நடத்திவரும்பாகனைக் கீழேவீழ்த்தினமதயா

னைமுறிந்தாற்போலப் பாகனுகியநாணைத்தைப்பே... பா
னையாகியகாமத்தாசை யுட்பெருங்கி முறிவாகநி...
சொல்லி யாணரனையழைத்தா ளழைத்தநினைவி...
லவனும்வந்தானென்க. (௭௨)

பார்த்தனள்பார்த்தவுவப்பொடுநாணிப் பகைத்தநா
ணமுஞ்சினந்தாற்போற்
கூர்த்தனல்பொங்கிமுகமெலாஞ்சிவந்து குயிலினுங்குழவி
னுமினிதாய் [ச்சொன்னு
நீர்த்தனகுதலைச்சொற்கொடுநெடுநா ணினைத்தவைமறைவற
ளார்த்தனவிடிபட்டனையநின்றனபின் பாணரனுணிநொத்
துரைத்தான்.

உரை.— அங்ஙனம்வந்தவாணரனையினிதாய்ப்பார்த்தாள், பார்த்தவின்பத்தோடுள்ளே நாணினுள், பின்னை தன்னினைவி னைப்பகைத்தநாணத்தைக் கோபித்தாற்போல மனதிலேயழல்பொங்கிமுகமெலாஞ்சிவந்து மாங்குயிற்குரலினும் பேசம்வீணைக்குரலினுமினியமழலைச்சொல்லாற் றுநெடுநாளுமனதிலேநினைத்த காமவுணர்வினை மறைவின்றிச்சொன்னுள், சொன்னவளவிலே யவன்முழங்கிவிழு மிடிபட்டதுபோல்வொன் றுமுரையாமனின்றபின்பு நாணிநொந்துசொன்னுனென்க. (௭௩)

ஆர்முகத்தெனக்கோளையனுநாய்க னனைத்துமேயுனை
யலரலளித்த [ன்றிப்
சீர்முகத்தின்னுதவற்குநான்கருதச் சிந்தையுமியனுமோவெ
போர்முகத்தோடியொளித்தனர்வெற்றி புணர்ந்துய்வாரொ
ன்னவுட்டேறிக் [னுன்மாதோ.
கார்முகத்தொளித்தமின்னெனவொல்கிக் காந்துய்யல்கருதி

உரை.— அப்பொழுதாணர னெங்ஙனமறுமொழிசொன்னுனென்னில்: அன்பினிறைந்தமுகத்தைக்காட்டியெனக்குத்தகப்பன்றன்மைத்தாகியநாயகனுன்னையல்லாது மனையினுள்ளயாவையு மென்கையிலேதந்ததன்மைத்து நானவற்குப்பொல்லாங்குசெய்யும்படி நினைவரயினும்வருமோவென்று

ன், மீளவுங்காமப்போரிடத்தோடியொளித்தவர் வெற்றியை
த்கொள்வரென்று மனதிற்றேறி மேகத்துள்ளொளித்தபின்
னலைப்போல வொல்கியொளித்துப்போக நினைத்தானென்க.
(௭௪)

பூங்கணையாலென்னெஞ்சமீர்த்தனைபின் புகர்விழியொ
ளிப்பவோவென்று
வாங்கணையையென்றெழுந்துபாய்ந்தவன்றன் றுடைத்து
கில்சிக்கெனப்பிடித்தாள்
பாங்கணைதுகிலும்பகையெனவெறிந்துபகழியும்பின்றமுன்
றோடித் [றான்.
தீங்கணைமடவாட்கிரங்கியதல்லாற் செயிர்நசைக்கிரங்கிலாதா

உரை. — அங்ஙன மாணரனொளித்தோடும்படி திரும்பு கையி லவள்நயங்காட்டிக் கோபித்தாற்போல - உன்னெழிற் கண்ணே மன்மதனெய்யும்பூங்கணையாகி யென்னெஞ்சினைப்புண்படுத்தியபின்ன ரக்கண்ணை யிப்பொழு தொளிப்பாயோவென்று சீக்கிரமாயிருந்த வுயர்பூமெத்தைநீக்கிக் கீழே குதித்தன ளவனுடுத்தசீலையைச்சிக்கெனப்பிடித்தாள், அப்பொழுதவ னஞ்சி யிச்சீலையுமெனக்குப் பகையோவென்றதனையெறிந்து வில்லின்வாய்விட்டவம்பும் பின்றிறகத் தானதற்குமுன்னோடித் தீவினைநினைத்தமடந்தைக் கிரங்கிறனெழியத் தீயவாசைக்குச் சற்றுமிடங்கொடா திருந்தானென்க. (௭௫)

நகைத்தனதன்மைத்தொளித்தனனென்று நசைகெடப்
பெரும்பகைவீங்கி
முகைத்தனதன்மைத்தென்முகம்வெறுத்து முயங்கலுமறுத்
தநீக்கொடியான்
பகைத்தனதன்மைத்தென்னையேயெண்ணிப் பணிகுவானெ
னக்கொடிதுணர்ந்தா
ளகைத்தனதன்மைத்தன்பிற்கும்பகைக்கு மளவிலாப்பொங்
குவர்மடவார்.

உரை. — அங்ஙன மாணரன்போனபின் பவள்வெட்கிப் போ யிங்ஙனமோ வவனென்னை நகைத்தாற்போல வொளித்

பென் றுயர்ந்த வுணர்வின்மிக்கபெரியோர் மூன்சொன்னு ரோ, ஆயினும் பெருமையினிகராதவாணர னிகழப்பட்டுக் குழையும்படி யம்மடத்தை முன் மிருந்தவன்பிணைக்காட்டி னபின்பு நஞ்சினையுமிழும் வஞ்சநெஞ்சத்தா னவனைக்கொல் லும்படி பகைவைத்துச்செய்தவினையிதென்னி வினி யவன வன் கேடுறுதபடி பெண்மையின்பமென்று படத்தின்றன் மைபாவெழுதப்பட்டவழகினை விரும்பாதிருக்கக்கடவதென் றுன் பாணிதமாமுனியென்க. (அய)

முற்படவுரைத்தன்மையினல்லோ முழுவதுநாடொழி ந்தல்லால்
விற்படவழங்கவளம்பெறலரிய வினையெனவதிட்டனுங்கூற மற்படநிமலன்செய்யருடன்னால் வரும்பகைதிருநலம்பயத் தல்
[றுன்.
தற்படவருளிக்கேண்மினீசொன்ன நறுமலருயர்த்தனனவின்

உரை.— அப்பொழு தம்முனிவர்மூத்தோனுகிய வதிட் டனுஞ்சொல்வான்: நான்முன்சொன்னபடியல்லோ முழு துநாட்டைவிட்டொழிந்தாலொழிய வொளிபடவழங்கிமா ட்சிமைபெறுவதரிதென்றுன், என்றதற்குச்சூகை நாம்வல் லமையடையும்படி நமக்காண்டவன்செய்யுத்தயையினுல் வ ந்தபகையு நன்மையயக்குமென்று காட்டுதற்கு நீர்மனம் பொருந்திக்கேட்பீராகவென்று மீளவுஞ்சொல்வான் மலர்க் கொடியையேற்றிய சூகையென்க. (அக)

வேறு.

நறைபட்டாவிசெய்நல்லகில்வெந்தகால்
சிறைபட்டச்சிறைபட்டிடவேரறத்
துறைபட்டாணரன்றுணுந்துளங்கினுன்
குறைபட்டாரெவர்க்குங்குறையாற்றினுன்.

உரை.— வெந்தகாலத்தல்லோ வகிலங்கட்டை வாசநற்பு கையைவீசும், அத்தன்மைத்தே யாணரன்சிறைபட்டிருந்து மச்சிறையிற் சிறைபடாதுயர்ந்து தேர்ந்தவறத்துறையாகநி

ன்றதாலும்விளங்காநின்றானச்சிறையினுட் குறைபட்டுநி
ன்றயாவர்க்குந் தானேகுறைதீர்த் தாதரவாகநின்றானென்க.
(௮௨)

தேரொழுஞ்சுடர்சேரிடம்வ்விடம்
பேரொழுங்கதிர்பெற்றுவிளங்குமா
லேரொழுங்கதிவீட்டினின்றானுறை
கூரொழுஞ்சிறைதோன்றியதாமரோ.

உரை. — தேரின்மேலெழுந் தகித்தசூரியன் சேர்ந்தவி
டமெலாம் பெருங்கதிர்பெற்றுவிளங்குவதுபோல ஆணர
னிருந்த துன்பத்திடமாகியசிறையு மழகியமேற்கதிவீட்டி
ன்றன்மையாய்த் தோன்றினதென்க. (௮௩)

ஒளிபடப்பசும்பொன் னுலைபெய்தெனத்
தெளிபடச்சிறைபெய்தனவாணரன்
களிபடக்கருத்தேந்தியகாட்சியா
லளிபடக்களித்தும்பரொத்தாயினான்.

உரை. — பொன்செய்கொல்லர்பசும்பொன் மிகவொளி
பெறும்படி யதனையுலையிற்போட்டதுபோல மிகத்தெளிவுறு
ம்படி சிறையிற்போட்டவாணரனு மபக்கமின்றிக்களிகூர்ந்
தகருத்திலோங்கி யடைந்தவுணர்வின்காட்சியால் வான்மேல
ன்போடினிதாய்வாழும்பரொப்பநின்றானென்க. (௮௪)

நீர்புதைத்தொளிநேமியெழுந்தவிர்
சீர்புதைத்தசிறைநெடுநாளுறி
யேர்புதைத்தவிவ்வாவியத்தீங்கவன்
கார்புதைத்தமினொத்தெழக்காண்மினே.

உரை. — மீளவு மத்தமித்துக் கடலிற்புதைத்தவிரவியின்
றெருதயத் தக்கடல்விட்டொளிசெய்வதுபோல நெடுநா
ள்ச்சிறையிற் புதைத்திருந்தவாணரனு மச்சிறைவிட்டழகு
பெறவிங்கே யெழுதினபடி மேகத்துட்புதைத்திருந்தமின்
னலெழுந்துதோன்றியவொளியோ டவனுமெழுந்து விளங்
குந்தன்மையாருங்களென்க. (௮௫)

மன்னனன் றுமனங்கெடக்கண்டவை
சொன்னதன்மையிற்றொல்லுணர் நூலினர்
தன்னமைச்சர்தபோதனர்கேள்விய
ரின்னதென் றுகண்டெய்திலராயினர்.

உரை. — ஆணரன் சிறைவிட் டொளியெறவெழுந்ததன்மை குசைசொல்லத்துடங்கினான். அதெத்தன்மைத்தோவென்னில்! அந்நாளிலே யங்கேயாண்ட வரசன் றன்மனங்குழைந்துகெடும்படி கண்டவதிசயத்தைத் தான் சொல்லிக்காட்டினவளவிலே நாலுபோரும் தன்மந்திரிமாரு முனிவரு நற்கேள்வியுடையோரு மட்டின்றிக்கூடி யாராய்ந்தவிடத்தி லதின்னதென்று கண்டுபிடிக்கமாட்டா திருந்தாரென்க. (௮௬)

குலையமன்னவனாற்குரவர் தமின்
மலையுமுன்சிறைவைகியமைந்தனன்
கலையினிற்றெனவாணரன் கண்டறிந்
துலையவேண்டலவென் றுமற்றோதினான்.

உரை. — அரசனிங்ஙனமஞ்சாநிற்க நூலுடைப்பெரியோர்தம்முள்ளொவ்வாமற் பொருதாநிற்கவதற்குமுன் சிறைச்சாலையிலிருந்த மைந்தனென்பவ னங்கேயாணரான் சந்திரன்கலையினுந் தெளிந்தவுணர்வுடையனாகக் கண்டறிந்தமையாலஞ்சிவருந்தவேண்டாமென்று மீளவுஞ் சொன்னானென்க. (௮௭)

தூயதன்மையுளந்துறுங்காட்சியா
லாயதன்மையிலாவதறிந்துளாய்த்
தீயதன்மையிலாச்சிறைபட்டுறை
நேயவாணரற்கூவுமினென்றான்.

உரை. — தூயதாகத்தெளிந்த மனத்திலோங்கியகாட்சியாற் போனபொருளையறிந்தகன்மையோடு வரும்பொருளையறிந்தவனாய்க் குற்றமொன்றின்றிச் சிறைச்சாலையுட்கிடந்தவனு மென்னோடுசிநேகமுள்ளவனு மாணரனென் றொருவனையழையுங்களென்றான் மைந்தனென்பானென்க. (௮௮)

மன்னனுட்படவையகம்வாழ்வுற
வன்னவத்தெழுமெல்லையொத்தாணரான்
சொன்னவச்சிறைநீத்துத்தொழக்கலன்
மின்னமிக்கெழும்வேந்தன்விளம்பினான்.

உரை. — மைக்குணன்சொன்னதற் கரசன்சம்மதித்தமையாற் பூவுலகெல்லாம்வாழும்படி கடலைவிட்டெழுந்தபருதியைப்போல வன்றுசொன்னசிறையைவிட்டாணரான்வந்து மன்னவனடியைவணங்கா நிற்க வணிந்தவாபரணங்கள் மின்னும்படி சிங்காசனத்தெழுந்திருந்த வரசன்சொன்னானென்க. (௮௯)

ஒளிபட்டொள்பளிங்கொத்திழிவின்றிநீ
களிபட்டேற்றியதேவன்செய்காட்சியாற்
றெளிபட்டிங்கிவர்தேரிலகண்டவை
வெளிபட்டோதவிளம்புவல்கேளென்றான்.

உரை.— அரசனெங்ஙனஞ்சொன்னானென்னில்: செஞ்சுடரொளிபட வொளிவிடுங்கண்ணாடியொப்ப நீகுறையின்றிமகிழ்ந்துவணங்கிய கடவுள்தந்தகாட்சியாற் றெளிந்தவுணர்வுடையோனே! இவரெல்லாரு மொருங்குடன்கூடி யுணராவழி நான்கண்டவற்றைநீவெளியாக்கும்படி நான்சொல்லைக்கேட்பாயாகவென்றானென்க. (௯௰)

பூமலிந்தபொழிற்கணின்மேய்ந்தவே
றாமலிந்ததுகண்டதவ்வாவெலா
பீமலிந்துமெலிந்தபின்னேழ்பசு
காமலிந்துவிழுங்கல்கண்டேனென்றான்.

உரை. — பூமலர்மலிந்தகாவிடத் தேழுபருத்தபசுக்களை மேயக்கண்டேன், அதின்பின்ன ரீமொய்த்த வேழிளைத்தபசுக்கள்வந்து முன்கண்டநல்லபசுக்களெல்லாவற்றையு மிழுங்கவுங்கண்டேனென்றானரசனென்க. (௯௧)

பொழுதெலாத்தனக்கோர்பொழுதாயெலாம்
பழுதிலாவுணரும்பராநாதன்செய்

வழுதிலாத்தெருளால்வகுப்பேனெனத்
தொழுதவாணரன்பின்னிவைசொற்றினன்.

உரை. — அரசன்சொன்னதைக்கேட்டவாணர னவனை வணங்கிமறுமொழிசொல்வான்: நிகழ் வெதிரிறப்பென்னு மூக்காலமுந் தனக்கொருகாலமாகப் பழுதொன்றின்றியெல்லாவற்றையுந் தெளிவோடறிந்தபரமநாதன்றந்த பொய்யாததெருட்சியோ டிங்ஙனநீகண்ட தின்னதென்று சொல்லுவேனென்று மீளவுஞ்சொன்னனென்க. (௬௨)

பருத்ததென்றுமுன்பார்த்தவேழாவெனித்
கருத்தகும்புயல்காலம்பொய்யாமையா
லிருத்தகாவிளைவோங்கியேழாண்டொரு
வருத்தமின்றியும்வாழுமிந்நாடன்றே.

உரை. — நீமுன்கண்ட பருத்தவேழுபசுக்க ளேதென்னில்: மழைகருவாகக்கொண்டமேகங்கள் பொய்யாமற்பெய்து காடெல்லாமிகவுமேழுவருடமாய்விளைந்து வருத்தமொன்றின்றி யிந்நாடெல்லாம்வாழுமென்று காட்டினவென்க. (௬௩)

மெலிவொடுற்றபின்னேழ்நிரைவேய்ந்துதா
மலிவொடுற்றமுன்னேழ்நிரைமாந்தலாற்
பொலிவொடுற்றவேழாண்டிளபூரியைக்
கலியொடுற்றவேழாண்டுகெடுக்குமால்.

உரை. — மீளவும் பின்புகண்டமெலிந்தவேழுபசுக்கள் வந்து முன்றோன்றிய வேழுபருத்தபசுக்களை விழுங்கினதனுல் விளைவிற்பொலிந்த முன்சொன்னவேழுவருடத்துப் பெருஞ்செல்வமாகவிளைந்துமிஞ்சினதெல்லாவற்றையும் பின்பு விளைவின்றிப்பஞ்சமுகமாய்வரும் வேறேழுவருடமுண்ணுமென்று காட்டினதென்க. (௬௪)

கண்டதெண்ணிக்களங்கமற்றூற்றமேல
மண்டவண்மையின்மன்னரியல்பரோ
வண்டமன்னனளித்தவிக்காட்சியைக்
கொண்டதன்மையிற்கோதறவாண்மினே.

உரை.— கண்டவற்றையனைத்திலெண்ணிக் கலங்காததற்கு ரியதாயகாரியங்களை நடத்தலே மிக்கவல்லமையுள்ள வரசர்க் கியல்பாம், வானரசாகியகடவுளுனக்குத்தந்த விக்காட்சியைக் கொண்டு குறையின்றிநடந் தாள்வாயாகவென்க. (௧௫)

மலிந்தவாண்டினிலீட்டி மற்றவை
மெலிந்தவாண்டில்வகுத்தளிக்குறும்
பொலிந்தவாண்மைபொருந்திடத்தேறுதி
வலிந்தநாட்டுயிராயமன்னவென்றான்.

உரை.— அக்காட்சியைக்கொண்டெங்ஙனநடத்தல்வேண் டுமென்னில், மலிவோடுமுன்வருமேழுவருடத்தில் மிஞ்சின தைக்கூட்டவுமீளவுங்கூட்டியவற்றை மெலிவோடுபின்வரு மேழுவருடத்தில் வகுக்கவும்வேண்டுமித்தன்மைத் துனக்கு வரும்பொலிந்தவாண்மையின்மாட்சிமையடையும்படி தெ ளிவாயாக வ[illegible]தொங்கியநாட்டிற்குயிராகநிற்கு மன்னவ வென்றுசொன்னானென்க. (௧௬)

வேறு.

நூல்வழியுரைத்ததீஞ்சொல் நொய்யிதழவிழ்ந்ததேன்
போல்
வேல்வழிமின்கைவேந்தன் வியப்பினோடினிதின்கேட்டுப்
பால்வழிநுரையமென்பூப் பழித்தபொற்றுகிலைப்போர்த்து
நால்வழியணிகள்பூட்டி நயப்பெழத்தழுவினானே.

உரை.— அங்ஙனமாணவன்றன்னூலின்வழியா லறிந்து சொன்னவினியசொற்களை மலர்ந்தபூவிதழ்கொப்பளித்ததே னொப்பாக வேற்றிய வேலின்வா யொளிவிடுங்கையின்வேந்த னதிசயப்பட்டினிதாய்க்கேட்டுப் பாலினுரையினு மழகி யபூவினு மெல்லியபொன்னுடை யாணவன்மேலேபோர்த்து நால்வகையாபரணங்களைப்பூட்டி மகிழ்வெழ மார்போட ணைத்துத்தழுவினனென்க. (நால்வகையணிகளாவன: காத ணி, மார்பணி, கையணி, காலணியென் றுமிவைநான்குமெ ன்க.) (௧௭)

உன்னலால்தெய்வமல்லா லுணர்வரும்பயன்கள்சொ
ன்னாய்
நின்னலால்பிறர்கள்யாரே நிறைந்திவைசெலுத்தும்பாலா
ரொன்னலால்பிறர்கள்யார்க்கு மிறைவனீயுலகங்காக்க [ன்.
மன்னலாலெவையுந்தந்தேன் வாய்ந்தநூல்வடிவேவாயென்று

உரை.—அங்ஙன மாணரனைத்தழுவி யரசன்சொல்வான்: உன்னையல்லாம லொருதெய்வமல்லாம லொருவனறிதற்கரிய வுரைப்பயன்களைச் சொன்னாயே யினியுன்னையல்லாதிவற்றை நிறைவேற்றும்படி வல்லவரொருவருண்டோவில்லை, ஆகையா லினிநானாண்டவுலகமெங்கு மென்னைத்தவிர மற்றவர்க்கு மிராசா நீயேயாகி நன்றாயுலகங்காக்கும்படியரசொழிய மற்றவெல்லாவற்றையு முன்கைவசமாக்கித்தந்தேன் மாட்சியிற்சிறந்த நூலின்வடிவாக நின்றவனே யென்றானரசனென்க. (௯௮)

வார்வளர்முரசிற்சாற்றி வளர்சிறப்பியற்றிப்பின்னர்
போர்வளர்சேனைசூழ்கப் புகர்முகத்தெருத்திற்பைம்பொன்
னீர்வளர்தவிசினேற்றி நிரையினிங்கெழுதப்பட்ட
சீர்வளர்வண்ணத்தங்கண் சிதைவிலான்மூன்றினானே.

உரை.— அங்ஙன மரசன்சொன்னதை யெவருமறியும்படி பறையடித்தெங்குமறிவித்து மிக்கசிறப்புகளை யாணரற்குச்செய்ததற்பின்பு போரிற்சிறந்ததானை புடையிற்சூழ்ந்துவர மதயானையெருத்தத்துப் பசும்பொன்னணையின்மே லவனையேற்றி யொழுங்குபட விங்கேயெழுதப்பட்டபடி சிதையாமரபிற்சிறந்த வாணரனங்கே விளங்கித்தோன்றினனென்க. (௯௯)

அருளொன்றுஞ்சார்ந்தநல்லோ னருஞ்சிறைபட்ட
போழ்தும் [விந்தபோழ்தும்
பொருளொன்றுஞ்செங்கோலோச்சிப்பொருனனாய்ப்பொ
மருளொன்றும்புலம்பல்காணு மகிழ்வுமுட்டோன்றவின்றித்
தெருளொன்றுமுணர்வின்மிக்கோன் றிருவுளமெனவுட்டே
ர்ந்தான்.

உரை. — இவையெலா மிங்ஙனமாகையி லாண்டவன்செய்யுத்தையையொன்றிலே மனஞ்சார்ந்த நல்லோனாகியவாணரன் குற்றமின்றிச் சிறையிற்கிடந்தபொழுதும் பின்பொளிர்ந்த பொற்செங்கோலேந்தியானுஞ் சிறப்பிற்பொலிந்தபொழுது முள்ளமயங்க முன்புலம்பாமலும் பின்மகிழாமலுந் தெளிந்தவுணர்வின் மிக்கவனாகி யத்துன்பமு மிவ்வின்பமு மிரண்டொன்றாகத் திருவுளமென்று மனதிற்றெளிந்தானென்க. (௱)

பொலந்தருவளர்ந்ததன்மை புடையெலா நிழற்றும்
போல
நலந்தருமணிசெய்பைம்பொன் னற்றவிசுயர்ந்ததானும்
வலந்தருசெல்வத்தன்பும் வளர்ந்தெலாவுயிர்கள்பேணி
நிலந்தருமினிமையுண்டு நின்றதேழாண்டுசேர்த்தான்.

உரை. — அப்பொழு துயர்ந்தபூமரம்வளர்ந்ததன்மைத் தெங்கு நிழலைச்செய்வதுபோல வாணரனுந் தானழகுபெறும்படி மணியாற்செய்த பசும்பொற்சிங்காசனத்துயர்ந்து வல்லமையோடு தனக்குச்செல்வம்வளர்ந்தவளவிற்குத் தயையும்வளர்ந் துயிரெல்லாவற்றையும்பேணிக் குறையின்றியேழுவருடமும் பூமிவிளைந்து மிகவுந்தந்தவினிமையெவரும் நிறையவுண்டு மிஞ்சிநின்றதெல்லாவற்றையுஞ் சேர்த்திவைத்தானென்க. (௱௧)

பால்கலந்துணுமேழாண்டாய்ப் பசியுயிருணுங்காலா
கால்கலந்தொழுகுமாரி கான்றவோர்துளியுமின்றி [சித்
நூல்கலந்துரைத்தவண்ண நொந்துயிரொவையுமெஞ்சச்
சேல்கலந்திழிநீர்நாட்டிற் சேர்த்தவைவகுத்தல்செய்தான்.

உரை.— அங்ஙனம் பாலோடுண்டமலிந்தகாலத் தேழுவருடமுமாகிப்போனபின்பு வுயிர்களையுண் ணும்பசிக்காலம் வந்து காற்றோடுபொழியு மாரிக்காலத்தருமழைத்துளி யொன்றின்றி யாணரன்றேவநூற்படி முன்சொன்னதன்மைத் தெல்லாவுயிரு நொந்துதைந்துமெலியாநிற்க வப்பொழுதவன் முன் மச்சங்கள்குதித்தோடு நீர்ப்புனற்பெருக்கத்துமிக

விளைந்த வந்நாட்டிடை தான்சேர்த்தியபாவையுருவுறையோ
டெவர்க்கும் வகுக்கத்தொடங்கினனென்க. (௱௨)

பார்முழுதுண் ணுங்கூர்த்த பசிதனையுண் ணுமன்னன்
சீர்முழுதகன்றவன்பிற் சிறப்புறவளித்தநாடே
சூர்முழுதழுங்குமற்றத் தொலைத்ததாயெய்யவெய்தித்
தார்முழுதிலங்குமார்பன் றமையராங்கிருவருற்றார்.

உரை. — அங்ஙன மந்நாளிலே பூவுலகெல்லாத்தையும் பசிதானுண்ணுதிற்க வப்பசியையுண்ணுமாணர னளவிறந்தவன்பின் சிறப்பிற்றுணைகொண்டளித்த வெசித்துநாட்டைநாடிப் பசித்துன்பத்தால்வருந்திய மற்றத்தொலையினின்ற நாடெல்லாருழுமீர்பிழைக்கும்படிவந்து மணிமாலையணிந்திலங்கிய மார்பனுகியவாணரன்றனது தமையனாருள் இருவேர் வந்தாரென்க. (௱௩)

உற்றவர்தம்மைத்தானேயுணர்ந்துகண்டிருப்பத்தன்னை
மற்றவருணர்கிலாமை மதித்தனனெனவீர்நுமைப்
பெற்றவரெவரெந்நாடு பிறந்ததெத்தனையென்றேத [ன்.
விற்றவர்கேட்டுத்தாளை யிறைஞ்சவீழ்ந்தொருவன்சொன்ன

உரை. — அங்ஙனம் வந்த தமையனாரை பாணர னறிந்து- அவர்தன்னையறியாதொன்று மனதிலெண்ணித் தானுமறியாதவனைப்போல நீங்களாரென்று மூங்கள் தாய்தகப்பனாரென்று மிருந்தநாடெந்நாடென்றும் பிறந்தவரெத்தனையென்று மவன்கேட்க விதெல்லாங்கேட்டவ ரவன்பாதத்தைவணங்கி யவருளொருவன்சொன்னனென்க. (௱௪)

ஏற்கொண்டகனயநாட்டி லிருந்தர்தாமியாக்கோவென்
பான்
மூற்கொண்டகுழலாளீன்ற முளைகளீரைந்துமானேம்
பிற்கொண்டநல்லாடந்த பிள்ளையொன்றகன்றான்பின்னர்
விற்கொண்டதாளமொப்ப மீளவொன்றுதித்ததன்றான்.

உரை. — ஆணரன்கேட்டதற் கொருவ னெங்ஙனமறுமொழிசொன்னனென்னில்: நாமழகியகனயநாட்டிலிருக்கு

ம் பூதர்குலத்தோ ரெங்கள்பிதா யாக்கோபென்பவன்கொண்டமுதற்றா யீன்றபத்துமக்களினுட்பிறந்தோ நாங்களிருவருந் தகப்பனுக்குவந்த பின்றாரத்துப்பிறந்த வொருபிள்ளைகாணுதேபோனு னவன்போனபின்பு விளங்கியமுத்துப்போலவேறேபிள்ளைபிறந்ததென்றானென்க. (௱௫)

இனையனகேட்டுத்தன்னை யீன்றனள்பின்னரீன்ற
தனையனைக்காண்டவெஃகித் தந்தைபின்மகன்வந்தல்லா
லினையனநாட்டிற்போக்கே னுணவினியளியேனென்று
வனையனசெல்வன்கூறி யழுங்கமற்றொருவன்போனான்.

உரை. — சொன்னதெல்லாவற்றையுமாணரன்கேட்டுத் தன்றாய் பின்புபெற்ற தம்பியைக்காணவேணுமென் றாசையினன் மறுமொழிசொன்னவனைப்பார்த்துரைப்பான்: எல்லாருக்கும் பின்புபிறந்தபிள்ளை யிங்கேவந்தாலொழிய வுன்னையந்நாட்டிற்குப் போகவொட்டேன் மீளவுமுங்களுக்குவேண்டியவுணவுகளையு மினிக்கொடேனென்றான், செல்வனாகியவாணரன் சொன்னதைக்கேட்டு வேறொருவன்வருந்திப்போனானென்க. (௱௬)

வெறிபட்டார்மதுவினாட்டில் விளைந்துநோய்கெட்ட
தந்தை
பொறிபட்டாலவர்பூதையும் போதுளமழுங்கவாடி
மறிபட்டான்மீட்கவேண்டு மறுவுணவடையவைவே
லெறிபட்டாருயிர்போர்த்தென்னவிளமகன்போதலென்றான்.

உரை. — அங்ஙனமொருவன் றன்மனையிற்சென்று வாசனைமொழி மதுநிறைந்தவெசித்துநாட்டி லேய்விளைதற்காரணமாகநடந்தசெய்தியைக்கேட்டு முதிர்ந்ததாதைதீயிற்போட்ட பூமலர்நையுமாறுபோலத் தானுமனநிவ்வருந்திவாடி யங்கேமறிபட்டவனை மீட்கவுந் திருப்பித்தமக்குவேண்டியவுணவுகளையனுப்பிக்கவும் வேண்டி யெறிந்தகூர்ந்தவேல்பட்டு நிறையுயி ருடலைவிட்டுப்பெயர்ந்தாற்போல விளமகனைப்போகட்டென்றான் றகப்பனென்க. (௱௭)

எஞ்சநொந்தழத்தாய்தந்தை யிரிந்ததந்நாளில்வந்த
பெஞ்சமினென்னுந்தோன்றல் பெயர்ந்துபோய்ப்பவளக்
யஞ்சமின்முகத்துநிற்ப வாணான்முகமனோக்கி [குப்பை
விஞ்சவன்புருகிப்பின்னர் விருந்திவர்க்கோம்பினானே.

உரை.— அங்ஙனந் தாய்தகப்பன்மெலிந்துநொந்தழாநி
ற்கச் சாய்ந்ததம்வயதிலேவந்த விளமகனாகியபெஞ்சமினெ
ன்பான் சிலதமையனாரோடுகூடப்பெயர்ந்துபோ யெகிப்
துநாட்டிற்சென்று பவளக்குப்பையினும் விளங்கியமுகத்தி
லாணான்முன்னேவந்துநிற்ப வவனையாணானினிதாய்நோ
க்கி மனதிற்பொங்கிய வன்பினாலுருகித் தானின்னானென்று
காட்டாம லவர்க்கு விருந்தோம்பினானென்க. (௱அ)

ஓம்பியவிருந்தில்வைத்த வொளிமணிக்கலமுமன்னார்
சாம்பியவிலையின்பொன்னுந் தம்பிகண்ணொளித்துவைப்பக்
காம்பியவவரும்போகிற் களவர்கைப்பிடிமினென்னக்
கூம்பியபடைவர்மொய்ப்பக் குழைவுறக்குலைந்துநின்றார்.

உரை.— அங்ஙன மாணா னவர்க்கோம்பியவிருந்திலே
வைத்திருந்தமணிப்பாத்திரமு மவருணவுகளைக்கொள்ளும்ப
டி விலையாகக்கொண்டுவந்தபொன்னுந் தன்றம்பிகிட்ட வவ
னுமறியாம லொளிவாகவைக்கச்செய்து - அவரையனுப்பி
யொடுங்கி யவரும்போகையிற் சேவகரைவிட்டுக்கள்ளரைப்
பிடியுங்களென்று சேவகர்மேலேமொய்ப்ப வவர்குழைந்
தஞ்சிநின்றாரென்க. (௱௯)

புரந்தநாடொழிபேமென்பார் பொதியெலாநோக்கீ
ரென்பார்
காந்தநாமல்லவென்பார் களவனைக்கொன்மினென்பார்
பிரந்தமானவர்சூழ்நாடிப்பெஞ்சமினிடைக்கள்வுண்டாய்ப்
பரந்தமாமுகில்விட்டேறு பட்டெனமயங்கிநின்றார்.

உரை.— அங்ஙன மவருளத்தஞ்சிநின்றபின்பு வுணவுக
ளைத்தந்துதம்மையிரட்சித்த விந்நாட்டைவிட்டினம்போ

னதில்லையே யென்பார், எங்கள்பொதிகளைச் சோதித்துப் பாருங்களென்பார், திருடினகள்ளர் நாங்களல்லவென்பார், கள்ளனகப்பட்டாலவனைக்கொல்லுங்களென்பார், இவையெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டுவருகையிற் கூப்பிட்டுத்திரிந்தசேவக ரெல்லாவற்றையுஞ்சோதித்தவளவிற் பெஞ்சமீனென்னுமிளையவனிடத்துக் களவிருந்ததனாற் பரந்தமேகத்தினின்று விழுந்தவிடிபட்டாற்போல வெல்லாருமயங்காநின்றாரென்க. (௱௰)

திணர்ந்தவிம்மகனும்போகிற் றாதைதாயுய்யாரென்பார்
புணர்ந்தவெங்கொடுமையால்முன் புலம்பியாணரன்கையே
ற்றி [மென்பார்
யுணர்ந்தசொற்கேளேமென்பா ருயிர்கொல்லாக்கொன்றே
மணர்ந்தனெஞ்செயிர்க்கிதென்பார்வந்ததீங்குரியதென்பார்.

உரை.— வந்தசேவகரவரெல்லாரையும்பிடித்தாணரன்முன்பாகக்கொண்டுவிடப்போகையிலவர்தம்முட்பேசிமுன்னாணரன்போனதினான் மிகவும்வருந்தின தாய்தகப்ப னிவ்விளையமகனும்போனாலவர்பிழைக்கமாட்டாமற் சாவாரென்பார் ஐயோ! முன்னே நாஞ்செய்தகொடுமையா னொந்துபுலம்பியெங்கள்தம்பியாணரன் கைகூப்பி நம்மைவணங்கிச்சொன்னவார்த்தைக்கிரங்காமற் கேளாதிருந்தோமேயென்பார், அவனுயிரைக்கொல்லாமலன்றுகொன்றோமேயென்பார், அன்றுசெய்தபாவத்துப்பயனிதுவென்பார், வந்தவிப்பொல்லாங்கெல்லாநமக்குரியதாய்த் தகுமென்பாரென்க. (௱௰௧)

பேர்நலம்பொறித்தகுன்றிற் பெருவிளக்காகப்பைம்
பொன்
னார்நலம்பொறித்தசீய வணையிலாணரனின்றோங்கத்
தார்நலம்பொறித்தமார்பிற் றழற்சினம்புழுங்கினாற்போற்
கூர்நலம்பொறித்தவன்பிற்கொடுத்தநன்றொழிந்தீரென்றான்

உரை.— அங்ஙன மவரெல்லாரு மாணரன்சந்நிதியில் வந்துநிற்ப, அழகுபெரிதுற நன்றாய்ப்பொறித்த மலையினுச்சிவைத்த பெருஞ்சுடர்விளக்குப்போலப் பொன்னாலெழுத்